

ರಂಗಸೌರಭ

ಅರ್ಪಿಸುವ

ಫೆಬ್ರವರಿ

ಗುರುವಾರ

12

10.00 ಬೆ - 12.00 ಮ

2026

ರಾಜ್ಯ ಮಟ್ಟದ ಅಂತರ ಕಿಲೋಜು ರಂಗ ಸ್ಪರ್ಧೆ - 2026

ಚಿತ್ರಕಲೆ ಸ್ಪರ್ಧೆ - ನಾಟಕ (ಶಸ್ತ್ರ ಪರ್ವ)

ಚಿತ್ರಕಲೆ

- ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ 120 ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲಮಿತಿಯನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ.
- ಸೌರಭ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳಲು ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿ ಹಾಗೂ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಪದವಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ.
- ಸ್ಪರ್ಧಿಗಳು ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿರಬೇಕು.
- ಸ್ಪರ್ಧಿಗಳು ಕಾಲೇಜಿನ ಉರ್ಜಿತ ಗುರುತಿನ ಚೀಟಿ ಹೊಂದಿರತಕ್ಕದ್ದು.
- ಕಾಲೇಜಿನಿಂದ ಇಬ್ಬರು (1+1) ಸ್ಪರ್ಧಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅವಕಾಶ. ಪ್ರತಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಗೆ ಒಂದು ಚಿತ್ರಕಲೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಅವಕಾಶ.
- ಸ್ಪರ್ಧೆ ನಡೆಯುವ ಅವರಣದಲ್ಲಿಯೇ ಚಿತ್ರ ಬಿಡಿಸತಕ್ಕದ್ದು.
- ಚಿತ್ರಕಲೆಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವ ಹಾಳೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.
- ಚಿತ್ರಕಲೆಯ ವಸ್ತು ವಿಷಯ ಕನ್ನಡ ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ.
- ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿರುವ ಬಣ್ಣ ಅಥವಾ ಚಿತ್ರಪರಿಕರಗಳನ್ನು ಸ್ಪರ್ಧಿಗಳೇ ತರತಕ್ಕದ್ದು.

ಅನನ್ಯ : ೭೮

ರಾಮೇಶ್ವರ್ ಪ್ರೇಮ್ ಅವರ

ಶಸ್ತ್ರ-ಸಂತಾನ

ನಾಟಕ

ಸ್ವಾಮಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿ

೧೯೦೦

ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ

ಸಿದ್ಧಲಿಂಗ ಪಟ್ಟಣಶೆಟ್ಟಿ

ಅನನ್ಯ ಪ್ರಕಾಶನ

ಯೂಮನೆ, ಶ್ರೀದೇವಿನಗರ, ವಿದ್ಯಾಗಿರಿ

ಧಾರವಾಡ - ೫೮೦ ೦೦೪

ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಜಯನಗರದ ಎಚ್. ಎನ್. ಕಲಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ
೨೦೦೨ ಫೆಬ್ರವರಿ ೧೨ ರಂದು ನಡೆದ
'ಶಸ್ತ್ರಪರ್ವ' ನಾಟಕದ ಮೊದಲ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ
ಪಾಲುಗೊಂಡ ಸ್ನೇಹಸಮೂಹದ ಗೆಳೆಯರು :

ನಟನಟಿಯರು :

ರಾಜಶೇಖರ ನಿಲೋಗಲ್‌ಮಠ, ಸುಬ್ರಮಣ್ಯ.

ಪವನ್, ಶ್ರೀನಾಥ್, ಸುರೇಶ್, ಮಗೇಶ್.

ನಾಗರಾಜ್, ಶ್ರೀನಿಧಿ, ವಿಶ್ವ, ರಾಜು, ರಾಜೇಶ್.

ಸತೀಶ್, ರಶ್ಮಿ, ರಂಜಿತ, ರಾಜಶ್ರೀ, ಅನುಪಮ

ಪ್ರಸಾಧನ : ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಕನ್ನರಪಾಡಿ

ನೃತ್ಯಸಂಯೋಜನೆ : ವಿದ್ಯಾ ಶಿವ್ಲಿಡ್ಕೆ

ಪ್ರಶ್ನಾವಿನ್ಯಾಸ ನಿರ್ವಹಣೆ : ರಶ್ಮಿ, ಸೌಮ್ಯ, ಪ್ರಶಾಂತ್

ಬೆಳಕು ಸಹಾಯ : ಸೆಲ್ವ, ಕಿರಣ್

ಪ್ರಚಾರ : ತಿಲಕ್, ರುದ್ರೇಶ್

ರಂಗಸಜ್ಜೆ/ಪರಿಕರ : ಚಲಪತಿ

ಸಹಾಯ : ಚಂದ್ರ, ರವಿ ಮಡಕೆಹಳ್ಳಿ, ಪ್ರದೀಪ್, ಮುಜಾಹಿದ್, ಸತೀಶ್

ಸಂಗೀತ ನಿರ್ವಹಣೆ : ಕಿರಣ್, ವಿವೇಕ್, ಠಾಹುಲ್, ಸುಪ್ರಿಯ ಆಚಾರ್, ಸ್ಮಿತ

ನಿರ್ವಹಣೆ : ರವಿಶಂಕರ್

ಬೆಳಕು ವಿನ್ಯಾಸ : ಸಿ. ಜಿ. ಕೆ.

ವಿನ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ನಿರ್ದೇಶನ : ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಕವತ್ತಾರ್

ಶಸ್ತ್ರ-ಸಂತಾನ

ಶಸ್ತ್ರ-ಸಂತಾನ : ಪಾತ್ರಗಳು

ಪ್ರವೇಶ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ :

ಉದ್ಯೋಷಕ

ಸೈನಿಕರು

ಗಾಂಧಾರಿ

ದುಶ್ಮಲೆ

ಶಸ್ತ್ರಸಂಗ್ರಾಹಕರು

ಶವವಾಹಕರು

ಮಹಾಕಾಕ

ಕಾಗೆಗಳು

ಅಳುವ ವೃತ್ತಿಯ (ರುಡಾಲಿ) ಹೆಂಗಸರು

ಕುಂತಿ

ಇಂದ್ರ

ಧೇವತೆಗಳು

ದಿವ್ಯ ಅಶ್ವಗಳು

ಕತ್ತರಿಸಿದ ತಲೆಗಳು

ಕುರುಡ ಶವವಾಹಕರು

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ

ಸಂಜಯ

ಪಾಂಡು

ಮಾದ್ರಿ

ಜಯದ್ರಥ

ಸಾಂಧರ್ವ-ಗಾಂಧರ್ವ

ಕೃಷ್ಣ

ಘಟೋತ್ಕಚ

ಹಿಡಿಂಬೆ

ಭೀಮ

ಪ್ರಹರಿಗಳು

ಅರ್ಜುನ

ಕುಳ್ಳರು

ನಾಗರಿಕರು

ಮಹಿಳೆಯರು

ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು

ವೇದಜ್ಞರು ಮತ್ತು ಕೋರಸ್

ಶಸ್ತ್ರ-ಸಂತಾನ

ಅಂಕ ಒಂದು

ದೃಶ್ಯ - ೧

ಸೂರ್ಯಾಸ್ತವಾದೊಡನೆ ಶಂಖಧ್ವನಿ ಮತ್ತು ಯುದ್ಧ ಮುಗಿಯಿತು ಎಂಬ ಘೋಷಣೆ.

ಘೋಷಣೆ : ಕೌರವ ಸೈನಿಕರ ಹಾಗೂ ಪಾಂಡವ ಸೈನಿಕರ, ಸೂರ್ಯಾಸ್ತವಾಯಿತು, ಇಂದಿನ ಯುದ್ಧ ಮುಗಿಯಿತು. (ಯುದ್ಧ ಮುಗಿಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ರಣಭೇರಿ ಮೊಳಗಿದೊಡನೆ) ಎಲ್ಲ ಸೈನಿಕರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಶಿಬಿರಗಳಿಗೆ ತೆರಳಬೇಕು....

ಸಾಯಂಕಾಲವಾದುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ರಣಭೇರಿ ಮತ್ತು ಶ್ಲೋಕ-ಧ್ವನಿ :

ಏಕದೈತೇ ದಿವಾ ವೃತ್ತಂ ರಾತ್ರೌವೃತ್ತಮತೋದ್ರನ್ಯಥಾ....

ಘೋಷಣೆ : ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇರು. ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ರಬೇಡ. ರಾತ್ರಿ ಅಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿಯಾದರೆ ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಏನು ನೋಡುತ್ತೀಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ವೃತ್ತಿರಿಕ್ತವಾದುದನ್ನೇ ಕಾಣುತ್ತೀ.

ದಣಿದ ಸೈನಿಕರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ರಣಭೇರಿ, ವಾದ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಶಿಬಿರಗಳತ್ತ ತೆರಳುತ್ತಾರೆ.

ಮೇಘ-ಘರ್ಜನೆ. ಮಿಂಚುತ್ತದೆ.

ದೂರದಿಂದ ಘೋಷಣೆ ಕೇಳುತ್ತದೆ :

ಘೋಷಣೆ : ಎಲ್ಲವೂ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿದೆ.... ಎಲ್ಲವೂ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿದೆ....

ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತು.

ಶವಗಳು ತುಂಬಿದ ರಣಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಗಾಂಧಾರಿಯ ಪ್ರವೇಶ.

ಅವಳು ಮೃತ ಸೈನಿಕರ ದೇಹಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟಿ

ನೋಡುತ್ತ ಯಾರನ್ನೋ ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಬೇಕಾದ, ಪರಿಚಿತ

ದೇಹಗಳು ಸಿಗದಾಗ ನೋವಿನಿಂದ ಬಿಕ್ಕಳಿಸುತ್ತ ಮುಂದೆ

ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ದುಶ್ಯಲೆ ಓಡುತ್ತ ಓಡುತ್ತ ಬರುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳದೂ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯ ಬಿಕ್ಕಳಿಕೆಯ ಧ್ವನಿ.

ದುಶ್ಯಲೆ : (ನೋವು ತುಂಬಿದ ಧ್ವನಿ) ಅಮ್ಮ.... ತಾಯಿ.... ತಾಯಿ.... ಪ್ರತಿದಿನ ರಾತ್ರಿ ಇಲ್ಲಿಗೇಕೆ ಬರುತ್ತೀ ತಾಯಿ ? ಈಗ ಯಾವ ಕಡೆ ಹೋದಿ ತಾಯಿ.... ?

ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ.
ಮಹಾಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಬಳಸಿದ ಅಸ್ತ್ರ-ಶಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ವೀರಗತಿ ಪಡೆದ ಸೈನಿಕರ ಶವಗಳನ್ನು ಮೂಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ರಥಗಳಲ್ಲಿ ಹೇರುತ್ತ, ಎಳೆಯುತ್ತ ಸಂಗ್ರಾಹಕರ ಮತ್ತು ಶವವಾಹಕರ ಗುಂಪುಗಳ ಪ್ರವೇಶ.
ಮಿಂಚು ಮಿಂಚಿದಾಗ ಆ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ ರಕ್ತಮಯವಾದ, ಧೂಳುಧೂಸೂಸಿತವಾದ, ಬೀಳುತ್ತ ಮುಖಗಳು, ಕೈಬೆರಳು - ಉಗುರುಗಳು - ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲು ಬಂಡೆ - ದಿನ್ನೆಗಳು ಗೋಚರಿಸುತ್ತವೆ.

ಸಂಗ್ರಾಹಕರು : ಮಹಾಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುವ ಸೈನಿಕರೆ, ಅಕ್ಷೃಹಿಣಿ ಸೈನ್ಯಗಳ ಮಹಾರಥಿಗಳೆ, ಕೇಳಿ.... ಧರ್ಮ, ನ್ಯಾಯ, ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಲು ಹೋರಾಡಿದ ನಾಯಕ....

ಸಂಗ್ರಾಹಕರು ಮತ್ತು ಶವವಾಹಕರ ವ್ಯಂಗ್ಯಗಾನ ಕೇಳುತ್ತದೆ.

ವ್ಯಂಗ್ಯಗಾನ : ನಾನಾಗಿದ್ದೆ. ನಾನಾಗಿರುವೆ. ನಾವಿದ್ದೆವು. ನಾವಿರುತ್ತೇವೆ. ನಾವಾಗಿರುವೆವು....

ಶವವಾಹಕ - ೧ : ಸಮಸ್ತ ಸಂಚಿತ ಪಾಪ - ಪುಣ್ಯ, ಧರ್ಮ - ಕರ್ಮ, ಭೂತ - ಭವಿಷ್ಯ - ವರ್ತಮಾನಗಳನ್ನು ಆಯೋಜಿಸುವವರು ನಾವು....

ಎಲ್ಲರೂ : ಪ್ರಜಾಪಾಲಕರು ನಾವು.... ನಿಯಮ ರೂಪಿಸುವವರು ನಾವು....

ಶವವಾಹಕ - ೨ : ನಾನು ನಾಯಕ.... ನಾ..ಯ..ಕ.. ನಾನು ನಾಯಕ....

ಎಲ್ಲರೂ : ನಾವು ನಾಯಕರು.... ಅವನ ಇವನ ಅಡರ ಇದರ ನಾಯಕರು ನಾವು....

ನೆಗೆ, ಗದ್ದಲ.
ಶವಗಳನ್ನು ಹೇರಿದ ರಥಗಳನ್ನು ತಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಶವವಾಹಕರ ಗುಂಪುಗಳು ಪರ್ವತ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ರಥಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ ಶವಗಳ ಅವಯವಗಳು ಆಗಾಗ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುತ್ತವೆ. ಶವವಾಹಕರು ಅವನ್ನು ಎತ್ತಿ ರಥಗಳಲ್ಲಿ ಇಡುತ್ತಾರೆ.
ಪ್ರಸ್ಥಾನ.

ಈಗ ೫ ಜನ ಸಂಗ್ರಾಹಕರು ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಯುದ್ಧಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹರಡಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ಅಸ್ತ್ರ-ಶಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಆರಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಈ ಸಂಗ್ರಾಹಕರು ಈಗಾಗಲೇ ಸತ್ತಿರುವ ಮತ್ತು ಸಾಯುತ್ತಿರುವ ಸೈನಿಕರ ಶರೀರಗಳಲ್ಲಿ ನಟ್ಟಿರುವ ಅಸ್ತ್ರ-ಶಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ತೆಗೆಯುತ್ತಾರೆ, ಅವನ್ನು ಗಂಟು ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಆ ಅಸ್ತ್ರ-ಶಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನಂತರ ಅವುಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ನರಸಂಹಾರಕ ಆಯುಧಗಳನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವಂಥ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯ ಪಡೆದ ಒಬ್ಬ ಲೌಹ-ಪರೀಕ್ಷಕನೂ ಅವರ ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೧ : ಸಿಕ್ಕುಬಿಟ್ಟರೆ ಸಾಕು ನಮಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ನರಸಂಹಾರಕ ಅಸ್ತ್ರ, ನಾವು ಗೆದ್ದಂತೆಯೇ.
ಆಗ ಸರ್ವೋತ್ತಮರು, ಸಬಲರು ನಾವು, ಅಸ್ತ್ರ-ಶಸ್ತ್ರಗಳ ಜೊತೆಗೆ.

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೨ : ಎರಡೂ ಪಕ್ಷಗಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವವರು ನಾವು, ಶಕ್ತಿಪ್ರದಾಯಕ ಅಸ್ತ್ರ- ಶಸ್ತ್ರಗಳೊಡನೆ ಎಲ್ಲೆಡೆಗೆ ನಿಲ್ಲುವವರು ನಾವು. ಅಸ್ತ್ರಗಳ ನಮಗಿಷ್ಟ, ಅವುಗಳೊಂದಿಗೇ ನಿಲ್ಲುವವರು ನಾವು.

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೩ : ಕಾಷ್ಠಗಳು ಘರಗಳು ಕೂಡ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ನೆನದಿವೆ, ಇಂದು ಇಂಥನ ಜ್ಯೋತಿ ಕಾನನ ಶಕ್ತಿಗಳ ಕೊಲ್ಲುವವರು ನಾವು.

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೪ : ಆ ಕ್ರೂರತೆಗೆ ಹುಚ್ಚು ಧೈರ್ಯಕ್ಕೆ ಸೋದರತ್ತದ ಸೊಲ್ಲುಗಳು ನಾವು.

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೫ : ಕತ್ತರಿಸಿ ಕುಸಿದಿರುವ ದೇಹ, ಸೀಳಿದ ಹಣೆ, ಎತ್ತರದ ಗುಡ್ಡ-ಬೆಟ್ಟಗಳಿಂದ ಸುರಿಯುತ್ತಿರುವ ಗೀತ-ಗುಲ್ಲುಗಳು ನಾವು.

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೧ : ಯಾಕೆ ಗೊತ್ತೆ....
ಮುಂದಿನದ ಕಾಣುವೆವು, ನಾವು ದೃಷ್ಟಾರರು, ರಕ್ತದ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ಸೂರ್ಯನಂತೆ, ರಣರಂಗದ ಕಣಕಣದಲಿ ಬದುಕನ್ನೆ ಚೆಲ್ಲುವವರು ಮೊದಲೂ ಈಗಲೂ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಮೊದಲಿದ್ದೆವು, ಈಗಿರುವೆವು, ನಾಳೆಯೂ ಸಹ ನಾವಿರುವೆವು.

ಎಲ್ಲರೂ : ಮೊದಲಿದ್ದೆವು, ಈಗಿರುವೆವು, ನಾಳೆಯೂ ಸಹ ನಾವಿರುವೆವು.

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೨ : ಈಗಲೂ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಹರಣದ ಇಚ್ಛೆ ಚಿಪ್ಪಿನಂಥ ಚಿಕ್ಕ ಮುಖ ಬಾಯಿ ತೆರೆಯುತ್ತದೆ ಮುಚ್ಚುತ್ತದೆ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ ಮಹಾಸಮರದಲಿ ನಾವೇ ರಕ್ತ ಹೀರುತ್ತೇವೆ ನಾವೇ ಆಗುತ್ತೇವೆ ನಾಯಕರು.

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೧ : ಸುಮ್ಮನಿರು. ಇಲ್ಲಿ ಹಾಗೆಯೇ ಆರ್ಷಿ ತೀತಿ
ರಕ್ತದ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅವರ ಮಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಇಡಲಾಗಿದೆ.

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೨ : ಅಲ್ಲಿ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡು, ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವ ಮಸ್ತಕಕ್ಕೆ
ಯಾವುದಾದರೂ ಅಸ್ತ್ರ ತೀವ್ರ ಚುಚ್ಚಿರಬಹುದು.

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೪ : ಎಲುವುಗಳ ತೋಳು ಹೊದರುಗಳು ಈಗ ಏನಾಗಿರಬಹುದು ?

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೨ : ಎಲ್ಲ ಸಂಗ್ರಹಿಸು. ಬಿಡಬೇಡ ಯಾವುದನ್ನೂ.
ತೊಡೆಗಳಿಗೆ ಕುರುರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆ.

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೧ : (ಶವವನ್ನು ಕಾಲಿನಿಂದ ತಿವಿದು ಹೊರಳಿಸುತ್ತ) ನೋಡಿದಲ್ಲಿ,
ನಾರಾಯಣ, ಜೀವ ಬಿಡುಬಿಡುತ್ತ
ತತ್ಪ್ರಾಣಿಬ್ಬರ ಕೊರಳು ಎರಡೂ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡಿವೆ ಬಿಗಿಬಿಡಿ
ಹೊಸದ ಹಗ್ಗದ ಹಾಗೆ ಒಂದನ್ನೊಂದು ಅಪ್ಪಿವೆ....

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೫ : ದೂರದಿಂದ ಓಡುತ್ತ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಎತ್ತರದ
ದಿನ್ನೆಯ ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೂಗುತ್ತಾನೆ.

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೫ : ಮನುಷ್ಯರೆ, ಯಾವನಾದರೂ ಇಲ್ಲಿ ಬದುಕಿ ಉಳಿದಿದ್ದರೆ ಅವನು
ಮನುಷ್ಯನಾಗಿರಲಾರ. ಅವನು ಕೇವಲ ಪ್ರತಿರೋಧಿ ಇಲ್ಲವೇ
ಬಹುರೂಪಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಹೆಚ್ಚು ಯೋಚಿಸಬೇಡಿ, ನೋಡಿ,
ಸತ್ತಿರುವ ಕರ್ಣನ ದೇಹ ಈಗ ಹೇಗೆ ಬಿದ್ದಿರಬಹುದು ?

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೧ : ಸತ್ತ ನಂತರ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಹಾರಥಿಯೂ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗಂಟು.
ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಸಂಭವಿಸಿದ್ದರೆ ಯುದ್ಧ, ವನ-ಪ್ರವೇಶದ ಶವ-
ಭಂಜಕ ಹದ್ದುಗಳು, ಮಹಾ ಕಾಗೆಗಳು ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೂ
ಆಕಾಶದಂಗಳದಲ್ಲಿ ಬಿಚ್ಚಿ ತಮ್ಮ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಅತ್ತಿತ್ತ ಸುತ್ತುತ್ತ
ಸುಳಿಯುತ್ತವೆ.

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೨ : ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹಾರುತ್ತಿರುವ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ನೆಲದ ಮೇಲಿರುವ ಎಲ್ಲ
ಮನುಷ್ಯರೂ ಊಟದಂತೆ, ಭೋಜನದಂತೆ ಮಾತ್ರ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ,
ಸಂಗ್ರಾಹಕ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವುಗಳ ರೆಕ್ಕೆಗಳ ಗಲುವಿನ ಫಡಫಡ
ಸದ್ದು ಕೇಳಿ ನಾನು ಓಡಿ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ವಜ್ರವಜ್ರ.

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೪ : ನಾನು ಕೇವಲ ಶವವಾಹಕನು ಭಗವತ್ತ, ಭೂರಿಶ್ರವಾ, ಶಲ್ಯ,
ಕೃತವರ್ಮ ಅಕ್ಷಿಪಿಣೀ ಸೈನ್ಯಗಳ ಸತ್ತ ಸೈನಿಕರ ಶವಗಳ
ವಂಶವಾಹಕನನ್ನು ವೀರಗತಿ ಪಡೆದ ಸೈನಿಕರ ದೇಹಗಳನ್ನು
ಅವರ ಮನೆಮಂದಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಶ್ರಾದ್ಧವಾಗುವ

ಅವರೊಂದಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಸು

ವರೆಗೆ ಸ್ವಶಾನದ ಕಡೆಗೆ ಎಳೆಯುತ್ತ ಒಯ್ಯುವುದು ನನ್ನ ಕೆಲಸ.
ಕರೆದುಬಿಡಿ ಮಹಾಕಾಕನನ್ನು. ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿ ನನಗೆ
ಈ ಶವಗಳ ಭಾರ. ಆಮಂತ್ರಿಸಿರಿ ಮಹಾಕಾಕನನ್ನು....

ಅಸಂಖ್ಯ ಕಾಗೆಗಳು ಕಾವ್ ಕಾವ್ ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತ,
ಆಕಾಶಮಾರ್ಗದಿಂದ ಇಳಿದು ಸಮರದ ವಿಧ್ವಂಸ-ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ
ಬರುತ್ತವೆ.

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೫ : ಮಹಾಕಾಕನನ್ನು ಆಮಂತ್ರಿಸುತ್ತಾನೆ.
ಉಳಿದವರು ಅವನನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೫ : ಬಾ ಬಾ ಬಾ ಮಹಾ ಕಾಕ
ಬಾ ಎಲ್ಲ ಸಹಿಸು ಮಹಾ ಕಾಕ
ಅರೆಜೀವವಾದವರ

ಇನ್ನೆರಡು ಗಳಿಗೆಯಲಿ ಸಾಯಲಿರುವವರ

ಕಂಠಗಳಲ್ಲಿ ವಿಷವ ಬಂಕಿರಿಸಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡವರ

ಅರಿತುಕೋ ಅರಿತುಕೋ ಮಹಾ ಕಾಕ

ಅರಿತುಕೋ ತಿಳಿದುಕೋ ಮಹಾ ಕಾಕ

ಅರಿತುಕೋ ಕರೆದುಕೋ ಮಹಾ ಕಾಕ

ತಿಳಿದುಕೋ ನನ್ನ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮಹಾ ಕಾಕ

ನಮ್ಮದು ಅಸ್ತ್ರಗಳ ಧೂಳಿಕಾಟ

ನಿನ್ನೆದು ಮಾಂಸ ಮುಚ್ಚಾ ಊಟ

ಹರಿದುಕೋ ಕಿತ್ತುಕೋ ಮಹಾ ಕಾಕ.

ಮಹಾಕಾಕನ ಆಗಮನ. ಕಾಗೆಗಳ ಗುಂಪುಗಳು ಆಕಾಶ
ಮಾರ್ಗದಿಂದ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತವೆ.

ಕಾಗೆಗಳು : ಕಾವ್ ಕಾವ್.... ಕಾವ್ ಕಾವ್.... ಕಾವ್ ಕಾವ್....

ಸಂಗ್ರಾಹಕರು, ಶವವಾಹಕರು ತಮ್ಮ ಗಾಡಿಗಳನ್ನು
ಎಳೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಮಹಾ ಕಾಕ : ಇತ್ತಕಡೆ ಅತ್ತಕಡೆ ಹೇಗೆ ನಟ್ಟಿವೆ ನೋಡಿ ಅಸ್ತ್ರಗಳು ಅಸ್ತ್ರಗಳು
ಮೈಯಲ್ಲಿ.... ಕೈಯಲ್ಲಿ ತೊಡೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೆಯಲಿ ರೆಕ್ಕೆಯಲಿ....
ಅತ್ತಕಡೆ ಇತ್ತಕಡೆ ಅಸ್ತ್ರಗಳ ಅಸ್ತ್ರಗಳು
ಕಾವ್ ಕಾವ್ ಕಾವ್ ಕಾವ್....

ಕೋಮಲ ಮತ್ತನೆಯ ಚುಂಚು ನಮ್ಮದು

ಮಾಂಸದ ಮುದ್ದು ಕಚ್ಚುವುದು ಹೇಗೆ

ಕಾವ್ ಕಾವ್ ಕಾವ್ ಕಾವ್....

ನಡೆಯಿರಿ ಹಾರಿರಿ ನಮ್ಮ ನಾಡಿನೆಡೆಗೆ

(ಚುಂಚು ಬಿಚ್ಚುತ್ತ ಹಾಡು ಹಾಡುತ್ತ)

ನಡೆಯಿರಿ ಹಾರಿರಿ ನಮ್ಮ ಕಾಡಿನೆಡೆಗೆ.

ಗುಂಪುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಮಮಾ ಕಾಕನ ಪ್ರಸ್ತಾನ.

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೩ : (ಮನುಷ್ಯನ ಒಂದು ತಲೆಯುಡೆಯನ್ನು ಬಾರಿಸುತ್ತ) ...ಆದ್ದರಿಂದ ಪೂಜಿಸಿದ, ಕೂಡಾಹಾರಿಗಳ, ಲೋಹಿತಕ, ವಾಟಧಾನ. ಮಗಲಕೂಟ ಉಪನಗರಗಳ ಸೈನಿಕ ಶಿಬಿರಗಳಿಂದ ಜಾಹ್ನವೀ ತಟಾಕದ ಪರಗ, ಮತ್ತು ಜಾಹ್ನವಿಯಿಂದ ನರ್ಮದೆಯ ಪರಗ ಅಲೆದಾಡುತ್ತ, ಶಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿರುವ ನಾವು ಶವವಾಹಕರು ಈ ಮಹಾಯುದ್ಧದ ಮಹಾರಥಿಗಳಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಅವಧ್ಯರು.

ಎಲ್ಲ ಸಂಗ್ರಾಹಕರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆ.

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೧ : ಬನ್ನಿ, ಆ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸೋಣ. ಜನನ ಮರಣಗಳ ವೈಶಂಪಾಯನನಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾನೆ ಆತ.

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೨ : ದ್ರೋಣರ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪದವಿ ಪಡೆಯುವ ಮೊದಲೇ ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿಯೇ ಅಸ್ತ್ರ-ಶಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಸಜ್ಜಿತಗೊಳಿಸಿ ಎಂದು ಆ ಭಗವಂತನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸೋಣ.

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೪ : ಬೇಡ, ಹಾಗನ್ನದಿರು. ಇಂಥ ಬೇಡಿಕೆಯಿಂದ ಸೀಳಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ ತಾಯಿ ಗರ್ಭ.

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೩ : ದೀರರ ಮಹಾರಥಿಗಳ ತಾಯಂದಿರ ಗರ್ಭಗಳೂ ಕಲ್ಲಿನಿಂದಾಗಿವೆಯೆ ?

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೫ : ಹೊರಟುಬಿಡಿ ಸಂಗ್ರಾಹಕರೆ, ನಿಲ್ಲದಿರಿ ಇಲ್ಲಿ. ಅಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತಿದೆ ಅಕಾಶಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಬರುತ್ತಿರುವ ಸದ್ದು, ದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಧ್ವನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಮಾನವ ಸಂಹಾರಕ ಅಸ್ತ್ರ-ಶಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಸಂಚಯಿಸುವ ಸಂಹುಗಳ ಕವು ರೆಕ್ಕೆಗಳು ಬಿಚ್ಚಿ ಕೆಳಗಿಳಿಯುತ್ತಿವೆ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ. ಹದರಿದ ಎಲ್ಲ ಶವವಾಹಕರ, ಸಂಗ್ರಾಹಕರ ಒಟ್ಟು ಧ್ವನಿ.

ಒಟ್ಟು ದನಿ : ನಾವು ಅವಧ್ಯರು. ಹೇ ಪರಾತ್ಪರನೆ, ಈ ಬಲಿ-ಪರ್ವತಗಳಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸು.

ಶವವಾಹಕ : ಯುದ್ಧ-ಪ್ರೇತಗಳಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸು.

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೧ : ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣದೀಕ್ಷೆಗಳು ಮೊದಲೇ ನಡೆದಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ದ್ರೋಣರ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ, ನಾವು ಹೆದರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೪ : (ನಗುತ್ತ) ಹಾಗೇನಾದರೂ ಆಗಿದ್ದರೆ ನೀನು (ಹುಬ್ಬರಳು ತೋರಿಸುತ್ತ) ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದಿ.

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೧ : ನನ್ನನ್ನು ಏಕಲವ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. (ತನ್ನ ಹುಬ್ಬರಳು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.)

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೪ : ಕ್ಷತ್ರಿಯನೇ ನೀನು ?

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೧ : ಶವವಾಹಕನ ಕೆಲಸ ನನ್ನದು. ಪಡೆದ ತಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಖಗೋಲಶಾಸ್ತ್ರ ನಾ. ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಪುಕ್ತಪ್ರೇಮಿ, ಅಸ್ತ್ರಸಂಗ್ರಾಹಕನಾಗಿರುವ ಭಾಗ್ಯದಿಂದ. ಮಹಾರಥಿಯಲ್ಲ ನಾನು.

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೪ : ಹೇ ಪುಕ್ತಪ್ರೇಮಿಯೆ, ನಾನು ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಸಂಕೇತವಲ್ಲ ನಾನೊಂದು ಅದೇಶ ಮಾತ್ರ. ಏನನ್ನಾದರೂ ಕೇಳುತ್ತಿರಲೇಬೇಕು ನಾನು. ಯಾವಾಗಲೂ ಕಿವಿ ತೆರೆದೇ ಇರುತ್ತೇನೆ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ನನ್ನ ಕಿವಿಗಳನ್ನೇ ನಾನು ನಂಬುವುದು ಕಷ್ಟ. ನನಗೆ ಕೇಳಿಸುವುದು ನಿಮಗೂ ಕೇಳಿಸುತ್ತವೆಯೇ ಎಂದು ಹಲವು ಸಲ ನನ್ನ ಸಂಗಾತಿಗಳನ್ನು ಪುತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನು ಗೊತ್ತೆ ? - ನನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ಕೇಳಿಸುವುದು ಉಳಿವೆಲ್ಲರ ಕಿವಿಗೆ ಕೇಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಲೂ ನನಗೇನೋ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿದೆ.... (ತನಗೆ ತಾನೇ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ) ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳು, ಏನು ಹೇಳಿದಿ ? ಕೇಳಿಸಿತೆ ಏನಾದರೂ ? ಮಾತಾಡು, ಹೇಳು, ಳ್ಲ ? ಅಂತರಿಕ್ಷವೆ ? ಯುದ್ಧಕ್ಷೇತ್ರವೆ ? ಧನುಷ್-ಬಾಣಗಳೆ ? ಕತ್ತರಿಸಿದ ಕೈಗಳೆ ? ಹೊರಳಿ ಬಿದ್ದ ಹಣೆಯೆ ?

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೧ : ನೀವು ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. (ಸ್ವಗತ) ಧ್ವನಿಗಳು ಕೂಡ ಗಾಯಗೊಂಡಿವೆ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ. ಓಹ್, ಎಂಥ ಕೆಟ್ಟ ಗೆಳೆಗೆ ಇದು, ಈಗಲೇ ಕಾಡಬೇಕೆ ಮೂತ್ರವಿಸರ್ಜನೆ.... (ಹಣಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಉಚ್ಚಿ ಹೊಯ್ಯುತ್ತಾನೆ) ಅಲ್ಲ, ಕೋಗಿಲೆಯ ಸ್ವರ ಇದು, ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಅರಳಿದ ಹೂವು, ಎತ್ತರದ ಬೆಟ್ಟಗಳು....

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೪ : ನನಗೂ ಏನೋ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೨ : ಹೌದು, ನನಗೂ....

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೪ : ನೀವು ಗೆಳೆಯರು ನನಗೆ.... ಕಿವಿಯ ಮೂಲಕವಾಗಿ.

ಎಲ್ಲರೂ : ಸುಮ್ಮನಿರಿ.... ಈಗಲೂ ಏನನೋ ಕೇಳಿಸಿವೆ ನಮ್ಮ ಕಿವಿ.... ಹೇ ಪರಾತ್ಪರ ದೇವ, ಭಗವಂತ, ಶಸ್ತ್ರರಹಿತರು ನಾವು, ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಮಹಾರಥಿಗಳಲ್ಲ.... ಅಧಿಕಾರಸ್ಥರಲ್ಲ.... ಹೇ ಜೀವನಪ್ರದಾಯಕನೆ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವಧ್ಯರು ನಾವು.

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೧ : ಸುಮ್ಮನಿರು ಮಿತ್ರ. ಈ ರಾತ್ರಿ ಮುಗಿಯಲಿದೆ ಮಹಾಯುದ್ಧ. ಹೆದರದಿರಿ ಸಂಗ್ರಾಹಕರೆ, ಇಲ್ಲಿರುವ ಅಸ್ತ್ರಗಳು, ಇಲ್ಲಿರುವ ಶಸ್ತ್ರಗಳು.... ಜಡದಿರಿ ಶವವಾಹಕರೆ....

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೨ : ನನ್ನ ಬಳಿ ಅಸ್ತ್ರಗಳಿವೆ.

ಎಲ್ಲರೂ : ಮಹಾರಥಿಗಳಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಅಸ್ತ್ರ ಶಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ನಾವು ಧರಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೪ : ಬನ್ನಿ, ಏನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸೋಣ ಶಕ್ತಿ. *ಪರೀಕ್ಷೆಯ ನೆ ಮಾಡೋಣ*

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೧ : ಯಾರು ಹೋರಾಡುವರು ಯಾರೊಡನೆ ? ಯಾರ ಕತ್ತನ್ನು ಯಾರು ಯಾವಾಗ ಕತ್ತರಿಸುವರು ?

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೨ : ನಾನು ಅರ್ಜುನ.... ಭೀಮನೊಂದಿಗೆ....

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೩ : ನಾನು ಕರ್ಣ.... ದ್ರೋಣನೊಂದಿಗೆ....

ಸಂಗ್ರಾಹಕ-೪+೫ : ನೋಡಿದಲ್ಲಿ, ಸತ್ತು ಬಿದ್ದಿರುವ ಈ ಇಬ್ಬರೊಂದಿಗೆ ನಾವು....

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೪ : ನೀನೇನು ದ್ರೋಣನ ಬಾಲವೆ ? ಹೀಗೇಕೆ ಪರಿಷ್ಕರಿಸುತ್ತಿರುವಿ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ? *ಅಸ್ತ್ರ-ಶಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸುವುದಕ್ಕೆ*

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೧ : ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಮಾತಾಡು. ಇದೋ, ಈಗಲೇ ನಿನಗೆ ಪರಶು-ಪ್ರಹಾರ. ನಾನಿದನ್ನು ಪರಶುರಾಮನಿಂದ ಪಡೆದು ತಂದಿದ್ದೆ, ಎರಡು ದಿನಗಳಿಗಂದು. *ಬಾಡೀರ*

ಎಲ್ಲರೂ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುವಂತೆ ಆಣಕು ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೩ : ಆದರೆ.... ಈ ತಾಯಿ ಕುಂತಿ, ತಾಯಿ ಗಾಂಧಾರಿ, ಸುಂದರಿ ದ್ರೌಪದಿ, ಪತಿಯ ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆ ಓಡುತ್ತಿರುವ ದುಶ್ಶಲೆ, ಮುಗ್ಧ ಘಟೋತ್ಕಚ, ಸಹನಶೀಲೆ ಹಿಡಿಯಬೇ....

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೫ : ಉಯ್ ವಿದುರನ ಹೊಮ್ಮಗನೆ, ಕೃಷ್ಣನ ಮರಿಮೊಮ್ಮಗನೆ, ಸುಮ್ಮನಿರು.... (ಚೇತರದಿಂದ) ತಾಯಿ ಕುಂತಿ, ಸುಂದರಿ ದ್ರೌಪದಿ,.... ನಿಜ, ನಿಜ. ನೀನು ವೈಶಂಪಾಯನನಲ್ಲ. ವೀರನಾಗು, ಹೋರಾಟಗಾರನಾಗು....

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೪ : ರಾತ್ರಿಗಳು ಸುರಿಸುರಿದು ಬರುತ್ತಿರುವ ವರೆಗೆ, ಈ ವಿಶಾಲ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ಘಾತಕ ರಾತ್ರಿಗಳು ಹರಡಿ ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತಿರುವ ವರೆಗೆ, ಪ್ರೇತ-ಭೂತಗಳ ಹಾಗೆ ಹಣಗಳ ಮೈಮೇಲಿಂದ ಅಸ್ತ್ರಗಳ ಸಂಚಯಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಂಗ್ರಾಹಕರು ನಾವು....

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೩ : ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಮೋಸ - ಮಜನೆ - ತಂತ್ರಗಳ ಬಳಸಿ ನಾವು ಧರಿಸುತ್ತೇವೆ ಅಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರಗಳ, ವೀರ-ವಸ್ತ್ರಗಳ. ವೇಷ ಧರಿಸುತ್ತೇವೆ ಮಹಾರಥಿಗಳಂತೆ. ಈ ಭಯಾನಕ ವಿಕರಾಳ ಕತ್ತಲೆಯ ನಡುವೆ ಪಾಂಚಾಲಿಯ ಪತಿ ಗಾಂಧೀವಧಾರಿ ಅರ್ಜುನ ನಾವೇ ನಾವೇ....

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೫ : (ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದವಾಗಿ ಶಬ್ದ ಉದಾತ್ತ) ನಿತ್ಯಬ್ಬ ಗಗನದಲಿ ದನಿಗೊಡುವ ಪಾಂಚಜನ್ಯ ನಾವೇ....

ಸಂಗ್ರಾಹಕ - ೪ : ತಡೆಯಿರಿ ಸಂಗ್ರಾಹಕರೆ, ತಡೆಯಿರಿ, ರೋದಿಸುತ್ತಿರುವ ಆ ಹೆಂಗಸರ ತಡೆಯಿರಿ. ನೋಡಿ ಅತ್ತ ಕಡೆ, ತಾಯಿ ಕುಂತಿ ಇರಬಹುದಾಕೆ. ಅವಳ ರೋದನದ ದನಿಯು ಧಕ್ಕಗೆ ನಡುಗಿ ಎತ್ತರದ ಗಟ್ಟಿ ಮನೆಗಳ ಅಟ್ಟಿ ನಡುಗುತ್ತಿವೆ.... ನಿಲ್ಲಿ, ತಾಯಿ ಕುಂತಿ, ನಿಲ್ಲಿ... (ತಕ್ಷಣ ಹೊರಳುತ್ತಾನೆ) ಮಹಾಯುದ್ಧದ ಈ ಘೋರ ರಾತ್ರಿಯಲಿ ರೋದಿಸುತ್ತಿರುವ ಹೆಂಗಸರೆ, ನಿಲ್ಲಿ, ತಡೆಯಿರಿ.

ರೋದನ ವೃತ್ತಿಯ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಪ್ರವೇಶ. ಅಪರ ಕೋರಸ್.

ಕೋರಸ್ : ಮಾನವರಲ್ಲ ಅವರು, ಕೇವಲ ಪ್ರಬಲ ಆಯುಧಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಸಂಗ್ರಾಹಕರು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ದುಃಖಸ್ವರ - ೧ : ಹಿ ಕರಾಳ ಕತ್ತಲೆಗಿಂತಲೂ ಕಪ್ಪು ರಾತ್ರಿಯೇ, ನನ್ನ ಮಾತನು ಕೇಳಿ, ಮಳೆಗಾಲದ ಮೋಡಗಳೆ, ಆಕಾಶವೆ, ಪೃಥ್ವಿಯೆ.... ಒಬ್ಬ ಸೈನಿಕನ ಮೈಯಲ್ಲಿ ನಟ್ಟಿರುವ ಭಲ್ಲೆಯನ್ನು ಓಡಿದುಕೊಂಡು ಒಬ್ಬಳು ಅಳುತ್ತಾಳೆ.

ಕೋರಸ್ : ಮನುಜ ಮನುಜನಲಿ ಇಲ್ಲ ಇರಲಿಲ್ಲ ಸಂಬಂಧಗಳು ಅವರಾಗಿದ್ದರು ಕೇವಲ ಧನುಷ್ ಬಾಣ ಕೃಪಾಣ ಬತ್ತಳಿಕೆಗಳು ರಕ್ತರಾಶಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿರುವ ಆ ಜನರು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರು ಶಸ್ತ್ರಗಳ ಅಸ್ತ್ರಗಳ ಜೊತೆಗೆಯೇ ಬದುಕುತ್ತ ಪದವಿ ಸಿಂಹಾಸನಗಳ ಜೊತೆಗೆಯೇ ಜೀವಿಸುವ ಬದುಕಿದ್ದ ಆ ಜನರು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರು.

ದುಃಖಸ್ವರ - ೨ : ಹೇ ಪ್ರಭು, ಹೇ ಭಗವಂತ, ಹೇ ವೈಷಮ್ಯ-ಸಮ್ರಾಟ ಅಗೋಚರ, ಬದುಕು ಎಷ್ಟೊಂದು ಸುಂದರ, ಹೇ ಅನಂತ, ಹೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮ, ಹೇ ಜೀವಚರಾಚರ ರಕ್ಷಕ, ನೀನೇಕೆ ಆಗಿರುವಿ ಭಕ್ತಕ ?

ಕೋರಸ್ : ಈ ರಾತ್ರಿ ಧರಿಸುವವು ನಾವು ಶಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು, ಈಗಲಿ ಉಳಿದಿಹರು ಮನುವುತ್ರರು.... ಈ ಘೋರ ರಾತ್ರಿಯಲಿ ಕರಿಯ ನೆರಳೇ ಪ್ರೇತ ಎಲ್ಲ ಸಂಬಂಧಗಳು ಬದಲಾಗಿವೆ....

ದುಃಖಸ್ವರ - ೧ : ಕರೆಯಿರೋ, ಬಾ ಎಂದು ಕರೆಯಿರೋ ನನ್ನ ಪುತ್ರರನ್ನು, ಅಸ್ತ್ರಗಳ ಸಿದ್ಧಿಯಲಿ ಮಲಗಿರುವ ಮಕ್ಕಳನ್ನು....

ದುಃಖಿಸ್ವರ - ೨ : ನೋಡು, ಈ ಮಹಾನಗರವನು ನೋಡು ದೃತರಾಷ್ಟ್ರ,
ನಪುಂಸಕ, ಶಕ್ತಿರಹಿತ, ಮೌನ ಪಾಂಡು, ನೋಡು....

ದುಃಖಿಸ್ವರ - ೧ : ಅಧಿಕಾರ - ವೈಭವ ಲೋಲುಪ ಸಮ್ರಾಟ ನೋಡು....

ಕೋರಸ್ : ಇಂದು ಇವರನ್ನು ಹದ್ದು ಸಹ ತಿನ್ನುತ್ತಿಲ್ಲ
ನಾಯಿ ನರಿಗಳ ರಕ್ತಪಿಪಾಸು ನಾಲಿಗೆ ನೆಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ....

ದುಃಖಿಸ್ವರ - ೨ : ಎಲ್ಲರೂ ಹೀರುತ್ತಾರೆ ಮಾನವ ರಕ್ತ, ಕೇವಲ ಭ್ರಾಂತಿ,
ಈ ಮಹಾನಗರದಲ್ಲಿ ಈಗ ಕೇವಲ ವಾಂತಿ.... ವಾಂತಿ....
ಇಬ್ಬರು ಸೈನಿಕರ ಪ್ರವೇಶ. ಅವರ ಕೋರಸ್.

ಕೋರಸ್ : ಅಳದಿರು ತಾಯೀ ಬೇಡ ಅಳಬೇಡ ತಾಯೀ
ನೀನು ಕುಂತಿಯೋ ಇಲ್ಲ ಗಾಂಧಾರಿಯೋ
ಮಾದಿ, ದುಶ್ಮಲಾ ಉತ್ತರಾ ಪಾಂಚಾಲಿಯೋ
ಏನೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ನೀನಮಗೆ ತಾಯಿ.... ಅಳಬೇಡ ತಾಯೀ]] x

ಸೈನಿಕ - ೧ : ನನ್ನ ತಾಯಿ ಎಲ್ಲಿ ?

ಸೈನಿಕ - ೨ : ಎಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಾಯಿ ?

ಸೈನಿಕರು ಅಳುತ್ತಿರುವ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ದೃಶ್ಯ - ೨

ರಂಗದ ಮೇಲೆ ಎದುರು - ಬದುರು ದಿಕ್ಕುಗಳಿಂದ ಮೊವಲು
ಉದ್ದಿಗ್ನಳಾಗಿರುವ ಕುಂತಿ, ನಂತರ ಉತ್ತೇಜಿತ ಇಂದ್ರ
ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂದ್ರನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ರಕ್ತಮಯ ಕವಚ -
ಕುಂಡಲಗಳಿವೆ. ಅವನ ಬಿಳಿಯ ಬಟ್ಟೆಗಳ ಮೇಲೆ ರಕ್ತದ
ಕಲೆಗಳಿವೆ. ಕುಂತಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಉದ್ದದ ಮೊನೆಗಳುಳ್ಳ
ಬಾಣಗಳಿವೆ. ಬಾಣಗಳ ಮುಂ-ತುದಿ ಮಿಂಚುತ್ತಿವೆ.

ಕುಂತಿ : ನೀನು.... ?

ಇಂದ್ರ : (ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಯಾಜ್ಞನ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಸ್ವಗತ) ಓಹ್.... ಕತ್ತಲೆಯ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ
ಈ ನನ್ನ ಬಿಳಿಯ ಬಟ್ಟೆಗಳು.... ಬಿಳಿಯ ಗೋಡೆಯ ಹಾಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತೇ
ನನ್ನ ಗುರುತು.... ? (ಪ್ರಕಟ) ಹೌದು, ನಾನೇ. ಶ್ವೇತ ವಸ್ತ್ರಗಳ ಧರಿಸಿರುವ
ಇಂದ್ರ ನಾನು. ಗುರುತಿಸಿದೆಯಾ ನೀನು ? ಕರ್ಣನೂ ಗುರುತಿಸಿದ.
ತಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಬಿರುಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಹಕ್ಕಿಯಂತಾಗಿದ್ದೆ ಅವನದುರು
ನಾನು. ಓಹ್, ಅವನ ಆ ದಿಟ್ಟಿಸುವ ಕಣ್ಣುಗಳು, ಬೂದಿಯಲ್ಲಿ
ಹುದುಗಿರುವ ಹೊಳೆಹೊಳೆವ ಅಗ್ನಿಕಣಗಳ ಹಾಗೆ.... ನೋಡಿದೆಯಾ,
ತಾಪದಲಿ ಸುಟ್ಟ ನಾ, ಜ್ವಲಿಸಿದೆ, ಕಾಲಲ್ಲಿ ಎದೆಯಲ್ಲಿ....

ಕುಂತಿ : ಅನಾಥ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕರ್ಣನವು. ಅರಸುತ್ತಿವೆ ಮಮತೆಯನು. ಅವನು
ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ ಇಂದ್ರ....

ಇಂದ್ರ : ಇಲ್ಲ, ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಬಲ ಶಕ್ತಿ ಲಭಿಸಿದೆ ಇಂದು.
ಇಷ್ಟಪಟ್ಟರೆ ಅವನು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಸಮಸ್ತ ವೈಶಂಪಾಯನ
ಮಹಾಸಮರವನು ಅತ್ತಿತ್ತ ಕದಡಬಲ್ಲ, ಬದಲಿಸಬಲ್ಲ....

ಕುಂತಿ : ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಿ ನೀ ? ಅಪರಾಜೇಯನೇ ಕರ್ಣ ?

ಇಂದ್ರ : ಅವನ ಬಳಿ ಅಮೋಘ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ ಕುಂತಿ.... ಅದರ ಮೇಲೆ ಕೆತ್ತಿದ
ಮೃತ್ಯು, [ಭಾಗ್ಯದ ಅಮರ ಘಟನೆಯ ಹಾಗೆ. ದೇಹತಗಳಂ,
ಆಸುರರು, ಸರರು, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಲ್ಲಿ ಬದುಕಿರುವ ಎಲ್ಲ ದಾನವರು,
ಮಹಾಶತ್ರು, ಗ್ರಹಗಳಂ, ಉಲ್ಕಾಚಂಡಗಳಂ, ಶತ್ರುಗಳು - ಮಿತ್ರರು,
ಆಘಾ ನಾನು] ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೂ ಸಮಾನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಭಾವ
ಬೀರುವ ಅಮೋಘ ಅಸ್ತ್ರ ಅದು....

ಕುಂತಿ : ನೀನು ಕೊಲೆಗಾರ.... ಅರ್ಜುನನ ಕೊಲೆಗಾರ.

ಇಂದ್ರ : ಹಾಗೆನ್ನದಿರು ಕುಂತಿ. ಅರ್ಜುನ ನನ್ನ ಪುತ್ರ. ನಾನು ಸ್ವರ್ಗದ
ಗೌರವಸ್ಥ ದೇವತೆಗಳೆದುರು ಹೇಳಲಾರನೇ ಮಾತು ಡಂಗುರ ಸಾರಿ.
ಮುಗ್ಧ ಹೆಣ್ಣೆ, ಇದು ಕೌರವರು ಮತ್ತು ಪಾಂಡವರ ನಡುವಿನ

- ಯುದ್ಧವೆಂದು ತಿಳಿದೆಯಾ ನೀನು ? ಅಲ್ಲ, ಇದು ದೇವ-ಯುದ್ಧ, ಕುಂತೀ. ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಂದೇ ನಾವು ದೇವತೆಗಳು ಈ ಮೂಢ ಕೌರವರಿಗೆ, ಹಟವಾದಿ ಪಾಂಡವರಿಗೆ ಅಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆವು. ನಮ್ಮ ಪ್ರಯೋಗ - ಪಶುಗಳು ಇವರು. ಆದರೆ ಕುಂತೀ, ಅರ್ಜುನ ನನ್ನ ರಕ್ತದ ಕುಡಿ, ನನ್ನದೇ ಆಂಶ, ನನ್ನ ಔರಸ ಪುತ್ರ, ವೀರ ಬಾಲಕ....
- ಕುಂತಿ** : ನಿನ್ನ ಈ ಹೊಸ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೃತ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಇಂದ್ರ ತಂದೆಯ ವಾತ್ಸಲ್ಯ ತೋರಿಸಲು ಈಗ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದೆ ನಿನಗೆ.
- ಇಂದ್ರ** : ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಡಿದಿರು ಕುಂತಿ. ದೇವಕುಲದವರು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ಇಂದ್ರನಾಗಿರದಿದ್ದರೆ ನಾನು....
- ಕುಂತಿ** : ಆಗ ನೀನು ಅರ್ಜುನನ ತಂದೆಯಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಏಷ್ಯಾಂಜು ಜಪ-ತಪ ಮಾಡಿರಬಹುದಲ್ಲವೆ ನೀನು.... ?
- ಇಂದ್ರ** : ಏನಲ್ಲ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ನನಗಿಂತ ಮೊದಲು ಇಂದ್ರನಾಗಿದ್ದವನನ್ನು ಕಿತ್ತೊಗ್ಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಡಬೇಕಾಯಿತು. ಮತ-ಗಳಿಕೆಗಾಗಿ ದೇವತೆಗಳು ಕಿನ್ನರರು ಕೇಳಿ ಬೇಡಿದುವನ್ನೆಲ್ಲ ಪೂರೈಸುತ್ತ ಹೋದೇ.
- ಕುಂತಿ** : ಪ್ರಿಯ ನೀನು.... ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಮಧುರ ಪ್ರಶಂಸಕ ನೀನು.
- ಇಂದ್ರ** : ಪ್ರಶಂಸೆ, ಅವಕಾಶವಾದೀ ಗುಣಗಳು ತಪಸ್ಸಿನ ಮಂತ್ರಗಳು ಕುಂತೀ.
- ಕುಂತಿ** : ಈಗ ಶಸ್ತ್ರರಹಿತನಾಗಿರುವಿ ನೀ.... ಸಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹಾಗೆ. ದೇವಕುಲ ಈಗೊಮ್ಮೆ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ.... (ಮಿಂಚು ಮಿಂಚುತ್ತದೆ.)
- ಇಂದ್ರ** : ಕೂಗಿದಿರು ಮುಗ್ಧ ಹೆಣ್ಣೆ, ಇಂದು ರಾತ್ರಿಯ ಘೋರ ಕಾಲದಲಿ ದೇವಕುಲ ತೆರೆದಿಟ್ಟಿದೆ ಎಲ್ಲ ಕಿಟಕಿಗಳನ್ನು. ನಾನು ಶಸ್ತ್ರರಹಿತನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ತಿಳಿದರೆ ಅವರು, ನನ್ನನ್ನು ಇಂದ್ರನೆಂದು ಗಣಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ.
- ಕುಂತಿ** : ಅವರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.
- ಇಂದ್ರ** : ಚಿಂತೆ ಬೇಡ. ಆಚಾರ ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟು ದೇವಕುಲ ಅಮೋಘಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ನೀಡಿದ ನನಗೆ.
- ಕುಂತಿ** : ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟು ? ಅದೊಂದು ನಪ ನಿನಗೆ.
- ಇಂದ್ರ** : ಹಾಗನ್ನದಿರು ಹುಟ್ಟು ಹೆಣ್ಣೆ....
- ಕುಂತಿ** : ಸೂರ್ಯ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಾನೆ.
- ಇಂದ್ರ** : ಅವನು ಜಂದು ಶಬ್ದವನ್ನೂ ಆಡಲಾರ. ನಾ ಬಲ್ಲ ಅವನ ಗುಟ್ಟು....
- ಕುಂತಿ** : ಗುಟ್ಟು ? ಆ ಗುಟ್ಟು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತು....
- ಇಂದ್ರ** : ಯಾರಿಗೆ ?.... ಯಾರ್ಯಾರಿಗೆ ?

- ಕುಂತಿ** : ಕವಚ-ಕಂಡಲಧಾರಿ ಕರ್ಣನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೂ....
- ಇಂದ್ರ** : ನೋಡು ಕುಂತಿ.... ಇಲ್ಲಿವೆ ಕವಚ-ಕಂಡಲಗಳು. ಇವುಗಳನ್ನು ಕರ್ಣನಿಂದ ಪಡೆದಿದ್ದೇನೆ.
- ಕುಂತಿ** : ಇದೊ ನೋಡು ಬಾಣಗಳು. ಪಾಶುಪತ ಅಗ್ನಿ ಅಸ್ತ್ರಗಳು. ಧನುಸ್ಸಿನ ದಾರದ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟೊಡನೆ ಬೆಂಕಿ ಉಗುಳುತ್ತವೆ.... ನಾನು ಏನು ಮಾಡಿದೆ ಇಂದ್ರ ?
- ಕುದುರೆಯ ಮಿರಪುಟದ ಸಪ್ತಳ ಮತ್ತು ಹೇಷಾರವ.
ಆಕಾಶಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳ ಎರಡು ಗುಂಪು ಎದುರು ಬದುರು ದಿಕ್ಕುಗಳಿಂದ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತವೆ. ಅವರು ಬರುವ ಗರ್ಜನಮಯ ಸದ್ದು ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ. ಆಕಾಶದ ಬಣ್ಣ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ.]
- ದೇವ - ೧** : (ಸ್ವಗತ) ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಇಂದ್ರ.... ? ಇಂದ್ರ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ.... ?.... ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಇಂದ್ರ.... ?
- ಇಂದ್ರ** : ನಾನು ಅಡಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಕುಂತಿ. ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಹಾಕಾರವೆದ್ದಿದೆ. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವ್ಯರ್ಥಗೊಳ್ಳದಂಥ ನನ್ನ ಅಮೋಘ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ, ಇಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ನೀನು ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಅಡಗಿಕೋ. ನನ್ನ ರಥದ ಡಿವೈ ಕುದುರೆಗಳು ಕೂಡ.... (ಔಷ್ಣ ಕಂಡಲಗಳನ್ನು ಪಿಸುಪಿಸಿಯಲ್ಲಿ ಕರಣಿಸುತ್ತಾನೆ) ನನ್ನ ಡಿವೈ ಕುದುರೆಗಳೆ, ಕರೆಮೊಯ್ದು ಬಿಡಿ ನನ್ನ....
- ಕುಂತಿ** : (ಹೇಷಾರವದಿಂದ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತ) ಓ ಧೂರ್ತನೆ, ವಂಚಕನೆ, ಕಾಮುಕನೆ, ಸೌಂದರ್ಯ ಭಕ್ತ ಕನೆ, ಈಗ ನಿನ್ನ ಬಳಿ ಡಿವೈ ಅಮೋಘವೂ ಇಲ್ಲ, ಡಿವೈ ಪಾದುಕೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅರ್ಥ ಉಳಿದಿದೆ ? ನೀ ಇಂದ್ರನಲ್ಲ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಬಡೆಯನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನೀನು ವಂಚಕನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿರುವಿ, ಮೂರ್ಖ....
- ಇಂದ್ರ** : ಕುಂತಿ, ಈ ಡಿವೈ ಕುದುರೆಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ....
- ಕುಂತಿ** : ಈಗ ದೇವತೆಗಳೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾರರು.
ಒನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳ ಗದ್ದಲ.]
- ದೇವ - ೧** : (ಹನಿ ಮಾತ್ರ) ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಇಂದ್ರ ? ಇಂದ್ರ.... ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ನೀನು ? ಉತ್ತರಿಸು ಮಿತ್ರ....
- ಇಂದ್ರ** : ಅವರು ಸರ್ವಗುಣಭೂಷಿತರು ಕುಂತೀ. ನೋಡಲಿ, ಇತ್ತ ಕಡೆಗೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಸನಗಾಗಿ ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.... ಓಹ್....

ನಾಲ್ಕು ಜನ ದೇವತೆಗಳು ಮೋಡಗಳ ಮೇಲೆ ತೇಲುತ್ತ ಬಂದವರಂತೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಇಂದ್ರ ತಕ್ಷಣ ಶಿಲಾಮೂರ್ತಿಯಂತೆ ನಿಂತುಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಕುಂತಿಯೂ ನೃತ್ಯ-ಭಂಗಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೂರ್ತಿಯಂತೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾಳೆ.

ದೇವತೆಗಳ ಎರಡೂ ಗುಂಪು ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಪಾಡುವ ಕುಣಿಯುವ ಮೂಕ ಅಭಿನಯ (ಮಾಯಿಮ್) ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ದೇವತೆಗಳು ಕುಳ್ಳಿರು. ಮೂರ್ತಿಗಳಂತೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಇಂದ್ರ ಮತ್ತು ಕುಂತಿಯರ ಸುತ್ತ ಅವರಲ್ಲರೂ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಇಂದ್ರನನ್ನು ಎದೆ, ಹೊಟ್ಟೆ, ಹಣೆ ತಟ್ಟಿ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂದ್ರ ತನ್ನ ದುಗುಡಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒತ್ತಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಾವರಿಸಿ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ.

- ದೇವ - ೧ : ಭವ್ಯವಾಗಿದೆ ಪ್ರತಿಮೆ....
 ದೇವ - ೨ : ನೆನಪಿಸಿಕೋ.... ಇದು ಯಾವುದೋ ಪರಿಚಿತ ಮುಖದಂತಿದೆ....
 ದೇವ - ೩ : (ಡಮರುಗ ಬಾರಿಸುತ್ತ) ಆಹಾ.... ಇದನ್ನು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯೋಣ ಮಿತ್ರರೆ, ಸುಂದರ ವಸ್ತುಗಳು ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿರುವುದು ಅಷ್ಟು ಸಮಂಜಸವಲ್ಲ. ಸುಂದರವಾಗಿರುವ ಈ ಸ್ತ್ರೀ ಮತ್ತು ಪುರುಷ ವಿಗ್ರಹಗಳು ಸ್ವರ್ಗದ ವಿಲಾಸಭವನದಲ್ಲಿರುವುದೇ ಲೇಸು, ಅಲ್ಲವೆ ದೇವ ಮಿತ್ರರೆ....

ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಆಗಲೇ ಇಂದ್ರ ಗಲ್ಲ ಉಬ್ಬಿಸಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ.

- ದೇವ - ೪ : ಮಿತ್ರರೆ, ಈ ವಿಗ್ರಹ ಅತ್ಯಂತ ಕುರೂಪವಾಗಿದೆ ನೋಡಿ. ದೇವಲೋಕದ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಗರ್ಭಗಳ ಮೇಲೆ ದುಷ್ಟರಿಣಾಮ ಬೀರಬಲ್ಲ ಇಂಥ ಕುರೂಪತೆ ಬೇಡ ನಮಗೆ, ಅದು ವಿನಾಶಗೊಳ್ಳಲಿ.

ಎಲ್ಲರೂ : ಸರ್ವನಾಶಗೊಳ್ಳಲಿ.

- ದೇವ - ೧ : ಮೂರ್ಖ ದೇವತೆಗಳೆ, ಇಂದ್ರನನ್ನು ಹುಡುಕಿರಿ. ಈ ಪ್ರತಿಮೆಗಳ ರೂಪವರ್ಣನೆಯಲ್ಲಿ ಮೈ ಮರೆಯಬೇಡಿ. ವಿಷ್ಣುವಿನ ಆದೇಶ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ....

ದೇವ-೨ ಆದೇಶವನ್ನು ಓದುತ್ತಾನೆ. ದೇವ-೪ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮೂಕಾಭಿನಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

- ದೇವ - ೨ : ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಪಶಯನದ ಮೇಲೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಂದಿಗೆ ವಿಲಾಸನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಒರಗಿರುವ ನಾನು - ವಿಷ್ಣು, ದೇವಕುಲಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ, ಮಹಾಶಕ್ತಿಸಂಪನ್ನನಾದ ದಧೀಚಿಯ ತಪಸ್ಸು - ಅನುಭವ - ಅನುಸಂಧಾನಗಳ ಫಲವಾಗಿ ಪಡೆದ ಸರ್ಪದಂಧ ಮುಖವುಳ್ಳ, ಚಿನ್ನದಿಂದ ಕೆತ್ತಿದ, ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ ಅಮೋಘ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಆ ಕಾಮುಕ ಇಂದ್ರ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ.

ಈಗ ದೇವಕುಲ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಅನಾಥವಾಗಿದೆ.... ಹುಡುಕಿರಿ.... ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕಿರಿ.... (ದೇವ-೪ ನಿಗೆ ದೇವ-೩ ಪಿಸುದನಿಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ) ವಿಷ್ಣುದೇವ ಎಲ್ಲ ಬರೆದ. ಆದರೆ, ಇಂದ್ರ ಮದಿರಾಭಂಡಾರದ ಕೇಲಿಕೈಗಳನ್ನು ನಡದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಏಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬರೆಯಲಿಲ್ಲ....

ದೇವ - ೪ : ಆ ಮೂರ್ಖ ಇಂದ್ರನಿಂದಾಗಿ ಈ ದಿನವೂ ನಮಗೆ ಕುಡಿಯಲು ಮದಿರೆ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ.

ದೇವ - ೩ + ೧ : ನಮಗೆ ಎಂಥ ತುಚ್ಛ ಕೆಲಸ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದಾನೆ ಪ್ರಭು....

೩ ಸಲ ಗಂಟೆ ಬಾರಿಸುವ ಸದ್ದು.

ದೇವತೆಗಳು ಕಾರ್ತೂನುಗಳ ಹಾಗೆ ಕುಣಿಯುತ್ತಾರೆ, ಹಾಡುತ್ತಾರೆ, ನಗುತ್ತಾರೆ.

ಹಾಡು : ಅಸ್ತುಗಳೆ ಇರದಿರಲು ಅಸ್ತಿತ್ವವೆಲ್ಲಿ ಹುದು ?
 ಅಲೆಯುತ್ತಿದೆ ಪ್ರೇತಚ್ಚಾಯೆ, ದೇವತ್ವವೆಲ್ಲಿ ಹುದು ?
 ಹೊಗಳುಭಟ್ಟಿನ ಪಾಲು ಪದ-ಸಿಂಹಾಸನ, ಕರ್ತವ್ಯವೆಲ್ಲಿ ಹುದು ?
 ಆಗಿದೆ ನೀತಿ ಅನೀತಿ ಧರ್ಮ ಅಧರ್ಮ, ಮನುಜತ್ವವೆಲ್ಲಿ ಹುದು ?

ದೇವ - ೨ : ಎಲ್ಲಿರುವಿ ಇಂದ್ರ, ಎಲ್ಲಿರುವಿ ನೀನು ?

ಅಸ್ತುರಹಿತ ಇಂದ್ರ, ಬುದ್ಧಿರಹಿತ ಇಂದ್ರ

ಎಲ್ಲಿರುವಿ ಇಂದ್ರ, ಎಲ್ಲಿರುವಿ ನೀನು ?

ಎಲ್ಲಿ ಹುದು ದಿವ್ಯ ಅಮೋಘ ?

ದೇವತೆಗಳ ನಿರ್ಗಮನ.

ವಿಗ್ರಹಗಳಂತೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಇಂದ್ರ ಮತ್ತು ಕುಂತಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಆಗುತ್ತಾರೆ.

ಇಂದ್ರ : ಈ ದೇವತೆಗಳ ಅಪನಂಬಿಕೆ ತುಚ್ಛ ಪಶುಗಳ ದುರ್ಗಂಧದ ಹಾಗೆ. ಓಹ್, ನನ್ನ ರಥ, ನನ್ನ ಸಿಂಹಾಸನ... ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಮೆಯಂತೆ ನಿಂತಿದ್ದ ನಾನು ನನ್ನ ಪರಿಚಯವನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. (ವ್ಯಥಿತನಾಗಿ) ಅಲ್ಲದೆ.... ಅವನ ಹೃದಯದ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ ಈ ಕವಚಕುಂಡಲಗಳನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇನೆ.... ನೋಡಿಲ್ಲಿ, ಈ ಕವಚದಲ್ಲಿ ಅವನ ಹೃದಯದ ಬಡಿತ ಈಗಲೂ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿದೆ, ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಕೇಳು.

ಕುಂತಿ : ಕೇಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ ನನಗೆ....

ಇಂದ್ರ : ನಾನು ಅವನನ್ನು ನಿರಸ್ತನನ್ನಾಗಿಸಲು ಹೋಗಿದ್ದೆ.

- ಕುಂತಿ : ಅವನಿಗೆ ನಿನ್ನ ಅಮೋಘಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಂದಿ. ಅವನ ಬಳಿ ಕವಚ-ಕುಂಡಲಗಳು ಇರುವ ವರೆಗೆ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಧು-ಬಾಂಧವರ ಸಂಬಂಧ ಮಿಡಿದಿತ್ತು.
- ಇಂದ್ರ : ಕರ್ಣ ಮಾಯಾವಿ. ಅವನ ದಾನಶೂರತ್ವ ಕೇವಲ ಅರ್ಥಹೀನ ಆದರ್ಶಗಳ ಕಥೆ, ಇದನ್ನು ನಾನು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಶಕುನಿ ಪಾಂಡವರನ್ನು ವಂಚಿಸಿದ ಹಾಗೆಯೇ ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ವಂಚಿಸಿದ.
- ಕುಂತಿ : ನಿನ್ನ ಹೆಂಡದಿರು ತುಂಬಿದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಬತ್ತಲೆಯಾಗಿ ನಿಂತಿಲ್ಲವಲ್ಲ....
- ಇಂದ್ರ : (ಕುಂತಿಯನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ್ತ) ಕುಂತಿ....
- ಕುಂತಿ : ಎಚ್ಚರವಿರಲಿ ದೇವೇಂದ್ರ, ನಾನು ದೇವಲೋಕದ ವಿಲಾಸಿನಿ ಅಪ್ಪರೆಯಲ್ಲ.... ನಿನ್ನನ್ನು ಕರೆದವಳು, ಅಮಂತ್ರಿಸಿದವಳು ನಾನು. ನಿನಲ್ಲ. ನನಗೆ ನೀನು ವಶವರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಿ. ನಾನಲ್ಲ. ನೀನು ತಿಳಿದಿರುವ 'ಅಂಥ' ಹೆಣ್ಣು ನಾನು.
- ಇಂದ್ರ : ಮಮಕಾರದ ಎಂಥ ಶಕ್ತಿ ನನ್ನನ್ನು ಎಳೆದು ತಂದಿತೋ....
- ಕುಂತಿ : (ಅಹ್ವಾನಿಸುವವರಂತೆ) ಅರ್ಜುನನ ಕೊಲೆಯೇ... ?
- ಇಂದ್ರ : ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಪೂರ್ಣ ಎಚ್ಚರ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದಲೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಕುಂತಿ, ಅರ್ಜುನನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಕರ್ಣನ ಬಳಿ ಹೋಗಿದ್ದೆ.... ಇಲ್ಲಿ ನೋಡು, ನನ್ನ ಕೈ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ನೋಡು.... ನನಗೆ ಕವಚ ಬೇಕೆಂದು ಹಟ ಹಿಡಿದು ನಿಂತಿದ್ದೆ, ಆದರೆ.... ನನ್ನ ಅಮೋಘಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬರಬೇಕಾಯಿತು....
- ಕುಂತಿ : ಅದನ್ನೇ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಕರ್ಣ ಅರ್ಜುನನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾನೆ ಅಥವಾ ನಿನ್ನನ್ನು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಸುತ್ತಾನೆ....
- ಇಂದ್ರ : ಓಹ್, ಈಗ ನನ್ನ ರಥ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಿತು. ಅದೇ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವನು....
- ಕುಂತಿ : ನೀನು ಭಿಕ್ಷುಕನಂತೆ ಬೇಡಲು ಹೋಗಿದ್ದಿ, ಅಲ್ಲವೆ ?
- ಇಂದ್ರ : ಹೌದು, ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಭಿಕ್ಷುಕನ ವೇಷ ಧರಿಸಿ ಹೋಗಿದ್ದೆ.
- ಕುಂತಿ : ನಿನಗೆ ಕವಚ ಕುಂಡಲಗಳು ಏನು ಎಂದು ಹೇಳಿದಿ....
- ಇಂದ್ರ : ಹೌದು.
- ಕುಂತಿ : ಆಗ ಅವನು ನಿನ್ನನ್ನು ಗೌರವಿಸಿದ. ನೀನು ಹಾನವ ಇಂಗಿತವನ್ನು ತಿಳಿದ. ಈಗ ಆತ ಭಿಕ್ಷುಕನಿಂದ ಹಡದ ಅಸ್ತ್ರವನ್ನು ಭಿಕ್ಷುಕನ ಮೇಲೆಯೇ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದರೆ, ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ದುಃಖ ತಾಪಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಬಲ್ಲ, ಅಲ್ಲವೆ....

- ಇಂದ್ರ : ನನ್ನ ಮೇಲೆಯೇ.... ? ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ.... (ಹದರುತ್ತಾನೆ.)
- ಕುಂತಿ : ಅಜೇಯವಾದ ಕವಚವನ್ನು ಬೇಡುವ ಇಂದ್ರನನ್ನೇ ಕೊಂದುಬಿಟ್ಟರೆ, ಅಮೋಘಾಸ್ತ್ರವೂ ಅವನದೇ ಆಗಿ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವೆ....
- ಇಂದ್ರ : ಕರ್ಣನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಹುದೆ ? ನನ್ನ ಅಮೋಘಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಒಂದು ಬಾರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಯೋಗಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ.
- ಕುಂತಿ : ಆನಂತರ ?
- ಇಂದ್ರ : ನನ್ನ ಬಳಿ ಮರಳಿ ಬರುತ್ತದೆ ಅಮೋಘ.
- ಕುಂತಿ : ಅಸ್ತ್ರಗಳ ಈ ಕೊಡು-ಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ನಿನ್ನನ್ನು ನರಕಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿದೆ ಇಂದ್ರ....
- ಇಂದ್ರ : ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ ಪವಿತ್ರವಾಗಿತ್ತು.
- ಕುಂತಿ : ಉದ್ದೇಶ ಪವಿತ್ರವಾಗಿತ್ತೆ ? ಇಂಥ ಅರ್ಥಹೀನ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ಜಯ ಸಿಗಲಾರದು.
- ಇಂದ್ರ : ಓಹ್, ಎಂಥ ಮಾಯಾಜಾಲ ಚಾಚಿದೆ ನನ್ನ ಸುತ್ತ ಇಂದು ?
- ಕುಂತಿ : ಅಸ್ತ್ರ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅನಿಶ್ಚಯದ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ತಳ್ಳಿಬಿಟ್ಟಿದೆ.
- ಇಂದ್ರ : ಈಗ ನಿನಗೇನು ಬೇಕಾಗಿದೆ ?
- ಕುಂತಿ : ನಾನು ತಾಯಿ ಇಂದ್ರ, ನಾನು ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ತಾಯಿ....
- ಇಂದ್ರ : ಕರ್ಣ ದುರ್ಯೋಧನನಿಗೆ ಕೊನೆಯ ವರೆಗೂ ಋಣಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಕುಂತಿ.
- ಕುಂತಿ : ನನ್ನೊಳಗೆ ಉಕ್ಕಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ಮಮತ್ವವನ್ನು ನಾನು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ.... (ಸ್ವಗತ) ನಿನಗೆ ತಂದೆಗಳು ಇಬ್ಬರಲ್ಲ, ಮೂವರಿದ್ದಾರೆ, ತಾಯಿ ಮಾತ್ರ ಒಬ್ಬಳೇ ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಇಬ್ಬರೂ ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳು. ಆ ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಯಾರನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ ? (ಇಂದ್ರನ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಳಿ) ಒಹುಶಃ ಈ ಅಧಿಕಾರ ತಂದೆಗೇ ಇರುತ್ತದೆ. ತಂದೆ ಯಾವನಿದ್ದರೂ ಸರಿ. ನನ್ನ ಪಾಲಿಗಂತೂ ಇಬ್ಬರೂ ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳು. ದೇವತೆಗಳು ನನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮ ಭೋಗದ ವಸ್ತುವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ನನ್ನ ಬಾಲ್ಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಾಮುಕತೆಯ ಜ್ವಲಂತ ಬತ್ತಿಯಂತೆ ಬಳಸಿಕೊಂಡರು. ಈಗ ನಾನು ನನ್ನ ನಗ್ನತೆಯನ್ನೂ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲಾರದಂಥ ದೀಪದ ಕುಡಿಯಾಗಿ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಅಯ್ಯರು ಪುತ್ರರನ್ನು ಜೀವಸಹಿತ ಬಿಡುವುದಾಗಿ ಕರ್ಣ ನನಗೆ ವಚನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ತಿಳಿದಿದೆ, ನಾನು

ಮಾತ್ರ ಬುಟ್ಟಿಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅರ್ಜುನನ ತಂದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಗರ್ವದಿಂದ ಮೆರೆಯುತ್ತಿರುವ ನೀನು, ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಪಾಂಡುವನ್ನು ರೋಗದಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಬಹುದಿತ್ತು. ಸಮಾಜದ ಕಟ್ಟಳೆಗಳ ನೆಪ ಹೇಳಿ ನನ್ನನ್ನು ವಿಚ್ಛರಿಸಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ.... ನೀವು ದೇವತೆಗಳು.... ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಕಾಮಾಸಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದ ನೀವು.... ನಾಯಿ-ನರಿಗಳ ಹಾಗೆ ವರ್ತಿಸಿದಿರಿ.... (ನಗುತ್ತಾಳೆ) ಆಗ ನನ್ನ ಬಳಿ ಉತ್ತರಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಮುಗ್ಧ ಕನ್ಯೆಯೊಬ್ಬಳು ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು ಕೂಡ ಕಲಂಕದ ಸಂಗತಿಯೇ ಆಗಿತ್ತು. ನಾನು, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉದ್ವಿಗ್ನತೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಭಾವಗಳನ್ನು ಒಂದೆಡೆಗೆ ತಳ್ಳಿದೆ, ಹೀಗೆ, ನನ್ನನ್ನಲ್ಲ, ನನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ಭೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತ, ಒಪ್ಪುತ್ತ ನಡೆದೆ.

ದತ್ತಕ ಮಗಳಾಗಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಕುಮಾರಿ ಹುಡುಗಿ ರೂಪವತಿಯಾಗಿರುವುದು, ಸುಂದರಿಯಾಗಿರುವುದು ಕೂಡ ಒಂದು ದೋಷವೇ ಅಲ್ಲವೆ.... ನನ್ನ ತಂದೆ ತೀರಿಕೊಂಡಾಗ ತಾಯಿ ನನ್ನನ್ನು ಕುಂತಿಭೋಜನ ಬಳಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದಳು. ನನಗೆ ನನ್ನ ತಾಯಿ - ತಂದೆಯರ ನೆನಪು ಸಹ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ತಾಯಿ ನನ್ನನ್ನು ರಾಜ ಕುಂತಿಭೋಜನಿಗೆ ಮಾರಿ ತಾನು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ನಡೆದುಬಿಟ್ಟಳು.... ನಾನು ಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟ ಹುಡುಗಿ ಎಂದೇ ಎಲ್ಲರೂ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡತೊಡಗಿದರು....

(ಚೀರುತ್ತ) ನಿಮ್ಮ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗಿ ಆಗಿರುವುದೆಂದರೆ ಹೊಲಸು ಕೆಸರನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅಲೆದಾಡಿದಂತೆಯೇ... ? ...ಆಗ ನಾನು ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೆ, ತರುಣಿಯಾಗಿದ್ದೆ, ಜನರ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಎಂಥ ವಿಷಾಕ್ತ ಬೆಂಕಿ ಉರಿಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಆರಿವಿಗೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ದುರ್ವಾಸ ಮುನಿಗಳ ಸೇವೆಯನ್ನೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ, ನೀನು ಅಪೂರ್ವ ಸುಂದರಿ ಕುಂತೀ, ಎಂದು ಉದ್ಗರಿಸಿದರು. ನೀನು ಇಷ್ಟಪಡುವಂಥ ವರ ಪಡೆಯುವ ಮಂತ್ರವನ್ನು ನಿನಗೆ ನೀಡುತ್ತೇನೆ, ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀಯಾ ? - ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಸೂರ್ಯನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದಂಥ ಬೆಂಕಿಯೇ ದುರ್ವಾಸರ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತುಳುಕುತ್ತಿತ್ತು. ಸೂರ್ಯ, ಇಂದ್ರ, ದುರ್ವಾಸ, ಪವನ, ಧರ್ಮ, ಅರಣ್ಯದೇವ ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಂಥದೇ ಬೆಂಕಿ.... ನಾನು ಅವರಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ, ಅತಿಥಿ ದೇವರೆ, ನಾನು ಕುಂತಾಲಿ ಕನ್ಯೆಯಾಗಿದ್ದೇನೆ, ನನಗೆ ಲೋಕಮಾರ್ಯಾದೆಯ ಭಯವಿದೆ

ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ನಿಷ್ಪಲವಾಯಿತು. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದರು, ತಟ್ಟಿದರು. ನಾನು ಮೈಮರೆತೆ, ಕಳೆದು ಹೋದೆ. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಪಾಂಡುವಿಗೆ ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದ್ದರೆ....

ಇಂದ್ರ

: ಅವರು ಪಾರ್ಥಿವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಕುಂತಿ....

ಕುಂತಿ

: ನನಗೆ ಈಗಲೂ ಅದೇ ರೀತಿ ಜೀವಂತವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ರಕ್ತದ, ತಮ್ಮ ವಂಶದ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ತತ್ಪರತೆಯಿಂದ ಕಾದಿದ್ದಾರೆ. [ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಬಿಕಾಂಠಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ನೂರೊಂದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಜನ್ಮ ನೀಡಿದ. ತನಗೆ ಇಬ್ಬರು ಹೆಂಡತಿಯರಿದ್ದರೂ ಪಾಂಡು ನಿರಾಶನಾದ, ದಶಾಶನಾದ, ರೋಗಿಷ್ಟನಾದ. ಕ್ಷೇಮಲ ಕುರುಡನಾಗಿದ್ದ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಠಾಜಸಿಂಹಾಸನದಿಂದ ವಂಚಿತನಾದ. ಅವನಿಂದಲೇ ಜನಿಸಿದ ಒಂದು ಸೂರು ಮಕ್ಕಳು ಈಗ ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಾರ್ಥಿಕಾರಿಯಾಗುವ ತೀವ್ರ ಹಂಬಲ ಹೊತ್ತಿದ್ದರು, ಸಂಶಯಾಸ್ಪದ ಕ್ರೀಡೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದರು. ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ತಾನು ಕೊಂಡ ಹೆಣ್ಣುಗಳೊಂದಿಗೆ, ಈಜಿಳಿಸಿಕೊಂಡಿಗೆ, ಪಟ್ಟವ ಆಲಸಿಯರೊಂದಿಗೆ ನಿರಂತರ ಂಗ ಚೆಳೆಸಿದ್ದ, ಭೋಗಾಸಕ್ತನಾಗಿದ್ದ. ಅಧಿಕಾರಕ್ಕಾಗಿ, ಮತ್ತೆ ಸಹ್ಯಾಟನಾಗಿ ಬರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಂಥ ಸಂಗದ ಫಲವನ್ನೇ ಆಸ್ತ್ರವನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಿದ. ಪಾಂಡು ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದನೇನೋ ವಿಜ, ಆದರೆ ಅವನಿಂದ ಯಾವ ಕಾರ್ಯವೂ ಸಾಧಿತವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಸಿಂಹಾಸನದ ಗದ್ದುಗೆ ಹಿಡಿಯುವ ಮೇಲಾಟದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಬಿಲ್ಲು - ಬಾಣಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಹೊಂದಿದ್ದರು. ರೋಗಿಷ್ಟ ಪಾಂಡುವಿಗೆ ಏನೂ ಮಾಡುವುದಾಗಲಿಲ್ಲ.]

ನೀನು... ನೀನು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ನನ್ನ ಪತಿ ಇಷ್ಟು ಅಸಮರ್ಥನಾಗಿ, ನಿಶ್ಯಕ್ತನಾಗಿ ಉಳಿಯದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಿತ್ತು. ದೇವಕುಲದ ನಿಮ್ಮ ಜನರಲ್ಲಿ ವಿವೇಕವಿದ್ದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಮುಗ್ಧ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ತುಚ್ಛ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ, ಹೇಯ ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ಹೀಗೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೋಗು, ಈಗಲಾದರೂ ಹೋಗು, ರಣಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಷಕನಂತೆ ಹೋಗಿ: ನಿನ್ನ ಅಮೋಘಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಮರಳಿ ಪಡೆದುಕೋ.

ಇಂದ್ರ

: ಳ್ಲ ?

ಕುಂತಿಯ ಪ್ರಸ್ಥಾನ.

ಅಂದರೆ.... ದೇವತೆಗಳ ದೇವನಾದ ನಾನು, ಈ ಇಂದ್ರ, ಇಷ್ಟೊಂದು ಮೂರ್ಖನಾಗಿರುವೆನೆ.... ಇಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲರೂ ಯುದ್ಧದ ಸಾಧನಗಳಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಜೀವಿಸಿದ್ದಾರೆ.... ಪುತ್ರನಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ

ರಕ್ತದಿಂದ ಜನಿಸುವ ಅಸ್ತ್ರಗಳ ಹುಡುಕಾಟದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ರಾಜವಂಶ... ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಪುತ್ರರನ್ನು ಪಡೆಯುವುದೇ ಇಲ್ಲಿ ರಾಜಸಿಂಹಾಸನದ ಹಕ್ಕುದಾರಿಕೆಗೆ ಆಧಾರ. ಮತ್ತೆ ನಾನು ? ನನ್ನ ಅರ್ಜುನ ? ಇಲ್ಲ, ಅವನು ಏನಿದ್ದರೂ ಪಾಂಡುಪುತ್ರನೇ, ಕೊನೆಗೂ ಪಾಂಡುವಿನ ಪುತ್ರನೇ ಅವನು. ಎಲವೋ, ಮೂರ್ಖ ಶಿಖಾಮಣಿ ಇಂದ್ರ....

ಮೂರು ಸಲ ಹಣೆ ಚಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ದೇವತೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ನಾನೀಗ ಏನು ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಿ ? ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ತುಚ್ಛ ರೀತಿಯಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ದೇವತೆಗಳ ರಕ್ಷಣೆಗಂದು ನನಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿದ್ದ ಅಮೋಘ ಅಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪುತ್ರವ್ಯಾಮೋಹದ ವ್ಯರ್ಥ ಅಹಂಭಾವದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯಪುತ್ರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ತಂದಿದ್ದೇನೆ ಈ ನಿರ್ಜೀವ ಕವಚ ಕುಂಡಲಗಳನು....

ಕವಚ ಕುಂಡಲಗಳನ್ನು ಸತ್ತ ಇಲಿ ಹಿಡಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದಾನೆ.

ಹೇ ಸೂರ್ಯಪುತ್ರನೇ, ಆ ಅಮೋಘವನು ಮರಳಿ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡು ನನಗೆ... ಓ ನನ್ನ ರಥವೆ, ನನ್ನ ಅಶ್ವಗಳೇ... ಓಹ್, ನೀಶಸ್ತ್ರನಾಗಿರುವ ನಾನು, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿರುವ ನಿರ್ಜೀವ ಕವಚ ಕುಂಡಲಗಳನು. ನನಗೆ ಅಮೋಘಾಸ್ತ್ರ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಮರಳಿ ಸಿಗುವ ವರೆಗೆ, ಇಲ್ಲಿ, ಈ ಯುದ್ಧಶಿಬಿರಗಳ ಮಧ್ಯೆ ರಕ್ತದ ಕೆಸರು ಮಡುಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿರುವ ನನ್ನ ರಥಗಳನು ನಾನು ಎಳೆಯುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕು.... ಹೇ ಭಗವಂತ, ಕೊಲೆ - ಹತ್ಯೆ - ವಧೆ ಯಾರದಾದರೂ ಆಗಲಿ, ನನ್ನ ಅಸ್ತ್ರ ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ಮರಳಿ ಲಭಿಸಲಿ. ಹೇ ಪರಾತ್ತರನೇ, ನನ್ನ ಅಮೋಘ ನನಗೆ ಮರಳಿ ಸಿಗಲಿ, ಹೇ ಪರಮಾತ್ಮನೇ, ನನ್ನ ಅಮೋಘ ನನಗೆ ಮರಳಿ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡು. ನನ್ನ ಅಮೋಘ ನನಗೆ ಮತ್ತೆ ಬೇಕು (ಕಾದುಕೆ) ನಡೆ, ಗತಿಶೀಲನಾಗು. ನಡೆ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಅಶ್ವವೆ, ನನ್ನ ಅಸ್ತ್ರ ನನಗೆ ಮತ್ತೆ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡು....

ಕತ್ತರಿಸಿದ ಎರಡು ತಲೆಗಳ ಆಗಮನ.

- ತಲೆ - ೧ : ಯಾರೀತ ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ?
- ತಲೆ - ೨ : ನನ್ನ ಅಸ್ತ್ರ ನನಗೆ ಮತ್ತೆ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡು.... (ನಗುತ್ತಾನೆ.)
- ತಲೆ - ೧ : (ದುಃಖದ ಧನ) ಹೋದದ್ದು ಮರಳಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.
- ಇಂದ್ರ : (ಭಯದಿಂದ) ಓಹ್, ರಥದ ಗಾಲಿ ಒಂದೆಡೆಗೆ ವಾಲುತ್ತಿದೆ. (ಕಾದುಕೆ) ಚಲಿಸು, ಗತಿಶೀಲನಾಗು, ಓ ನನ್ನ ಅಶ್ವವೆ, ಮುನ್ನುಗ್ಗು, ಎತ್ತಿ ಇಡು ಋರಪುಟಗಳನು.... (ಪ್ರಸ್ತಾನ.)

ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ

- ತಲೆ - ೧ : ನಾನು ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದೆ.... ನಾನು ನಾಯಕನಾಗಬಹುದಿತ್ತು.
- ತಲೆ - ೨ : (ಘೇಡಿಪಾತ್ರ) ನಾನು ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದೆ.... ? ನಾನು ನಾಯಕನಾಗಬಹುದಿತ್ತು.... | ಹೀಗೆ ಪ್ರೇತವಾದ ನಂತರವೂ ನಾಯಕನಾಗುವ ನೀಚ ಹಂಬಲವೆ ನಿನಗೆ ?
- ತಲೆ - ೧ : ಹೌದು, | ಮಹಾಭಾರತದ ನಾಯಕನಾಗುವ ಹಂಬಲ.
- ತಲೆ - ೨ : ಮತ್ತೆ ಕೃಷ್ಣ ?
- ತಲೆ - ೧ : ಬೋಗಳುತ್ತಾನೆ ಆತ. | ಆದರೆ.... ಭಯ ನನಗೆ | ಆತನ ಚಕ್ರದ ಬಗ್ಗೆ.
- ತಲೆ - ೨ : ಹಾಗೂ ? ಕಸಿದುಕೋ | ಆ ಚಕ್ರ ಅವನ ಕೈಯಿಂದ.
- ತಲೆ - ೧ : ನಾನು | ಅವನನ್ನು ತೆಗಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೆ.
- ತಲೆ - ೨ : ಇಲ್ಲಿಗೆ ನೀನು ಬಂದದ್ದು ಹೇಗೆ ?
- ತಲೆ - ೧ : ಆತ ನನ್ನ ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಚಲಾಯಿಸಿದ ಚಕ್ರ. | ಚಕ್ರವೇನೋ ಹೊರಟುಹೋಯಿತು ಮುಂದೆ. | ಆದರೆ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ನನ್ನ ಕತ್ತು ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಿತು ಇಲ್ಲಿ, ಜಾರಿ ಕೆಳಗೆ.
- ತಲೆ - ೨ : ಸರಿ, ಅದೇ ಕಥೆ. ನಿನ್ನ ಧಡವಲ್ಲಿದೆ ?
- ತಲೆ - ೧ : ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿಡೆಂಥೆ ?
- ತಲೆ - ೨ : ಯಾರು ನೀನು ?
- ತಲೆ - ೧ : ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ ನಿನಗೆ ನಾನು ? ಬದುಕಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇಂದು ಪಾಂಚಾಲಿಗೆ ಪತಿಯಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದೆ, | ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಪತಿ....
- ತಲೆ - ೨ : ಎಲವೋ, ಯಾರು ನೀ ?
- ತಲೆ - ೧ : ನಾನು | ಶಿಶುಪಾಲ. | ಕೃಷ್ಣನ ಕುಟುಂಬದವನೇ ನಾನು. ಹಿತ್ತೈಷಿ ಕೌರವರಿಗೂ, ಪಾಂಡವರಿಗೂ. ಷಾ ಚೇದಿವಂಶದ ಮಹಾಪುರುಷ. ಸರ್ವ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ. ಆಗಬಹುದಾಗಿದ್ದ ಮಹಾಭಾರತದ ಏಕಮಾತ್ರ ನಾಯಕ.. | ಯಾರಲ್ಲಿ ಆಚೆ ಕಡೆ ದಟ್ಟ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ? ಪರ್ವತಗಳಾಚೆ ಆ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ? ಸೋಡು, ಯಂದ್ಧಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ | ಈ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಗೆಯಲಿ ಮಾಡಿದರು | ಆರ್ತನಾದ, ನಿಲ್ಲಿಸು. | ರಾಜರಲ್ಲಿಯೇ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಚೇದಿರಾಜ ಶಿಶುಪಾಲನ ಕತ್ತು ನಾನು....
- ತಲೆ - ೨ : ಹೆದರಿದರು. ಈ ಶಿಶುಪಾಲನಿಗೆ ಧಡವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಧಡದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಾನೆ ಪಾಂಡು.
- ತಲೆ - ೧ : ಇಲ್ಲ, | ಅವನು ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.
- ತಲೆ - ೨ : ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. | ನೂರು ಬಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

30-2 ಶಸ್ತ್ರ ಶೈಲ್ಯ ನನ್ನ ಕು ಎನಗೆ ಅಪ್ಪವಾಣವು

ತಲೆ - ೧ : ನನ್ನಿಂದ 'ಆ' ಆಯುಧವು ನಿರ್ಮಾಣಗೊಳ್ಳದು. (ಕೂಗುತ್ತಾನೆ) ಕೃಷ್ಣ. ನನ್ನ ಧಡದಿಂದ ನೀನು ಶಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾರಿ. (ವಟಗಟ್ಟುತ್ತ) ವಿಂಧ ವ್ಯಂಗ್ಯವಿವು, ಏನು ವಿಡಂಬನೆ.... ಆತ ಚಕ್ರ ಬೀಸಿದ. ನನ್ನ ಕತ್ತು.... ಹೀಗೆ.... ಈ ರೀತಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ನೂರು ಯೋಜನ ದೂರ ಇಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದೆ ಬಂದು.... ಧೂಪ್ಯೆಂದು....

ತಲೆ - ೨ : ಕೆಸರಲ್ಲಿ ಧೂರಾದರೂ ಕಲ್ಲನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿದ ಹಾಗೆ ಧೂಪ್ಯೆಂದು.... ಅಯ್ಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ನನಗೆ, ಯಾವ ಮಹಾರಥಿಯ ಆಯುಧಕೆ ಸಿಲುಕಿ, ಹೇಗೆ ಕತ್ತರಿಸಿತೋ ನನ್ನ ಕತ್ತು, ಯಾಕೆ ಬಿದ್ದಿತೋ ಇಲ್ಲಿ, ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ನನಗೆ.

ತಲೆ - ೧ : (ಮೊದಲಿನಂತೆ) ಹೀಗೆಳವ ಶಬ್ದಗಳು ನನ್ನ ಕಂಠದ ವರೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದುವು, ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಎಣಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದಳು - ಒಂದು ಎರಡು ಮೂರು.... ಪೂರ್ಣ ಒಂದು ನೂರರ ವರೆಗೆ ಒಂದು ನೂರಾ ಎರಡಕ್ಕೆ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸೊಯ್ಯೆಂದು ಬಂದಿತು ಚಕ್ರ.... ಓಹ್.... ಚಕ್ರ.... ಧಡರಹಿತರಾದವರು ನಾವು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಲಾರವು. ಆದರೆ.... ನಮ್ಮ ಮಂಶೋದ್ಧಾರವೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಂಥ ವಿಕಲಾಂಗರ ವಂಶವೃದ್ಧಿ....

ತಲೆ - ೨ : ಅಸ್ತರಹಿತರು ಮತ್ತು ಶಸ್ತ್ರರಹಿತರು.... ನಾವು

ತಲೆ - ೧ : ಸುಮ್ಮನೆ ಸೋಡುತ್ತಿರು ನೀನು.... ಒಂದು ದಿನ ಏಲ್ಲರ ಕತ್ತುಗಳೂ ಕತ್ತರಿಸಿರುತ್ತವೆ.... ಇಲ್ಲಿ....

ತಲೆ - ೨ : ಧಡಗಳೂ ಕತ್ತರಿಸಿರುತ್ತವೆ.

ತಲೆ - ೧ : ಆಗ ನಾವು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಹಳೆಯ ಅನುಭವಸ್ಥ ಮಸ್ತಕಗಳಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ಕೊನೆಗೆ ನಾವೇ ಇಲ್ಲಿ ನಾಯಕರು, ಶಾಸಕರು, ಸಮ್ರಾಟರು....

ತಲೆ - ೨ : ನಾವು ನಡೆಯಲಾರವು. ಕ್ರಮಿಗಳಂತೆ ಕ್ರಮಿಸಲಾರವು. ಆದರೂ ಜಗತ್ತಿಗಿಂತ ಸಾವಿರಾರು ಹೆಚ್ಚೆ ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತೇವೆ ನಾವು.

ತಲೆಗಳ ಹಾಡು : ಕ್ರಮಿಸಲಾರವು ನಾವು, ಚಲಿಸಲಾರವು ನಾವು ಧಡದಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟು, ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ನಟ್ಟಿರುವ ವಕ್ರ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಸಾವ ಜನರನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಕ್ರಮಿಸಲಾರವು ನಾವು, ಚಲಿಸಲಾರವು ನಾವು ಜಗತ್ತಿಗಿಂತ ಸಾವಿರಾರು ಹೆಚ್ಚೆ ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತೇವೆ ನಾವು.

ತಲೆಗಳ ಹಾಡು... ಕ್ರಮಿಸಲಾರವು ನಾವು, ಚಲಿಸಲಾರವು ನಾವು ಧಡದಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟು, ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ನಟ್ಟಿರುವ ವಕ್ರ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಸಾವ ಜನರನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಕ್ರಮಿಸಲಾರವು ನಾವು, ಚಲಿಸಲಾರವು ನಾವು ಜಗತ್ತಿಗಿಂತ ಸಾವಿರಾರು ಹೆಚ್ಚೆ ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತೇವೆ ನಾವು.

ಪ್ರಸ್ತಾನ. ಕುರುಡ ಶವವಾಹಕರ ಗುಂಪು ಬರುತ್ತದೆ. ಅವರು ರಥಗಳಲ್ಲಿ ಶವಗಳನ್ನು ತುಂಬುತ್ತ, ಆ ರಥಗಳನ್ನು ತಕ್ಕುತ್ತ ತಕ್ಕುತ್ತ

ದಣಿವು ಹೈರಾಣಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಒಂದು ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಚಲಿಸಿ ಪ್ರಸ್ತಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಶವವಾಹಕ - ೧ : ಕುರುಡ ನಾನು, ಶವದ ಮೊರತು ಬೇರೆ ಏನೂ ಗುರುತಿಸಲಾರೆ.

ಶವವಾಹಕ - ೨ : ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕುರುಡರು.

ಶವವಾಹಕ - ೩ : ಹೂರ ಹೂರ ಹೂರ ಕುರು ಜಾಂಗಲದಿಂದ ದುಗಣಗಳ ನೋಡಬಂದವರು, ರತ್ನಬಿಜಿತ ಸಿಂಹಾಸನ ಹುಡುಕಿ ಬಂದವರು....

ಶವವಾಹಕ - ೪ : ಪಾಂಡುರಾಜನನ್ನು, ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನನ್ನು ಕಾಣಬಂದವರು....

ಶವವಾಹಕ - ೫ : ಯುದ್ಧ ಕೈದಿಗಳಾದವರು.

ಶವವಾಹಕ - ೬ : ಸುಮ್ಮನಿರು. ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಹೊಗಳುಭಟ್ಟರೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರು, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮರಮರಳಿ ಅಂಧನೀತಿಯನು ತಿಳಿಸುವವರು....

ಶವವಾಹಕ - ೭ : ಸಮ್ರಾಟರು....

ಎಲ್ಲರೂ : ಅಪಠ ನೃಪತಿಗಳು ರಾಜರು ಪ್ರಜಾಪಾಲಕರು ವಿರಾಟರು....

ಶವವಾಹಕ - ೮ : ಅಪರು ಸಮ್ರಾಟರು.

ಕುರುಡ ಶವವಾಹಕ-೪ ಬೇರಡೆಗೆ ಸರಿದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ.

ಶವವಾಹಕ - ೯ : ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಮಹಾರಾಜರೆ. ದಟ್ಟವಾಗಿದೆ ರಕ್ತಮಯವಾದ ಈ ರಾತ್ರಿ ದೂರೆಗಳೆ, ಪ್ರೇತಚ್ಛಾಯೆ ಚಾಚುತ್ತಿದೆ ಸುತ್ತ....

ಶವವಾಹಕ - ೧೦ : (ಮುನ್ನಡೆದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಹೇಳುತ್ತ, ಓಡುತ್ತ) ತನ್ನ ಪ್ರೇಯಸಿಯರಾದ ಕನ್ನಿ ರಿಯರೊಡನೆ, ರಕ್ತಮತ್ತಿದ ಭಯಾನಕ ಪೆಂಗಳೆಯರೊಡನೆ ಸೇರ್ಪಡೆಯಾದ ನಾನು ಯಮರಾಜ. ಆಕಾಶ ಕುಬ್ಜವಾಗತೊಡಗಿದೆ ಮಹಾರಾಜರೆ.... (ಉಳಿದ ಕುರುಡ ಶವವಾಹಕರಿಗೆ) ಕುರುಡರೆ, ಕಣ್ಣೆಲ್ಲಿದೆ, ಬೆಳಕಿಲ್ಲದೆ ನೋಡವರೆ, ಹಿಡಿ ಹೋಗಿರಿ, ನಿಮ್ಮ ಬದುಕನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಪಸರಿಸುತ್ತಿದೆ ಕೊಲೆಗಡುಕ ಬೆಂಕಿ. ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳ ಸಪಾಟು ಪುತ್ರಳಿಗಳ ಮೇಲೆ ಅನುಭವಿಸಿರಿ ಆ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು. ಹಿಡಿರಿ ಕುರುಡರೆ.... ಇಂದು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಮಹಾರಾಜರು ಕುರುಡ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ದರ್ಶನ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ. (ವಿಶಾಲ ಗಾಟೆಯ ಮಂದ್ರ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ) ಕುರುಡರಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು, ಕೆವುಡರಿಗೆ ಕೇಳಿಸಲು ಡ್ಯೂತ್ಯವಿನ ಕಠೋರ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿದೆ. ಕೊಳೆತ ಸತ್ತ ತರೀರದ ಹಾಗೆ ಕಪ್ಪು ಬಟ್ಟೆ ಧರಿಸಿ ಬಂದಿದೆ ಈ ವಿಕಲಾಂಗ ರಾತ್ರಿ. ಎಲ್ಲಿಯೂ ಏನೂ ಭದ್ರವಾಗಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ, ಈ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ. ಕುರುಡರೆ, ಇಲ್ಲಿಂದ ಹಿಡಿರಿ.... ಕೊಳೆತ ಹಣಗಳ ರೊಜ್ಜು ರಾಡಿಯಲ್ಲಿ, ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ, ಮದುಳುಗಳ ರಾಶಿಯ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿರಿ.... ಓಹ್, ಇದು ಯಾರದೋ ತಲೆಬುಡುಡೆ....

ಶವವಾಹಕ - ೪ : ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ. ನಾವು ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು ಕುರುಡರು ನಿಮಗೆ ಸಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೇಳಲು ಕುರುಜಾಂಗಲ ಜನಪದದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ!

ಎಲ್ಲರೂ : ತಾಯಿ ಗಾಂಧಾರಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ!

ಹಾಡು : ನಾವು ಕುರುಡರು, ಸ್ವಲ್ಪ ಕಿವುಡರು,
ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ ಮಹಾಯುದ್ಧದಲಿ ನಾವು
ಕಂಡಿದ್ದು ಸ್ವಲ್ಪ, ಕೇಳಿದ್ದು ಬಹಳ.
ನಾವು ಕೇಳಿದ್ದೇ ಇಲ್ಲಿ ನೀತಿ
ನಾವು ನಡೆದದ್ದೇ ಇಲ್ಲಿ ರೀತಿ.

ಮೂವರು ಕುರುಡರು : ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ನಾವೇ ನಾವು ನಾವೇ ನಾವು
ನಾವು ಕುರುಡರು, ಸ್ವಲ್ಪ ಕಿವುಡರು.

ಒಬ್ಬ ಕುರುಡ : ಒಂದೇ ಕಣ್ಣಿನ ವಿಕಲರು ಕೂಡ
ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ಮರೆಯುವರಂತೆ
ಆದರು ಕೂಡ ಕುರುಡರಿಗಿಲ್ಲಿ ಗೌರವವಿಲ್ಲ ಗೌರವವಿಲ್ಲ.

ಕುರುಡ - ೪ : ಮಹಾರಾಜರೆ, ಇಂದು ನಮಗೆ ದರ್ಶನ ನೀಡಿರಿ.

ಕುರುಡ - ೩ : ತಾಯಿ ಗಾಂಧಾರಿಗೆ ಹೇಳಿ. ಕಣ್ಣು ಪಟ್ಟಿಯನು ಸರಿಸಿ ನಮ್ಮನ್ನೂ
ನೋಡಲಿ.

ಕುರುಡ - ೨ : ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ನಾವು ದುರ್ಯೋಧನನಂತೆ ಮೂರ್ಖರಂತೂ ಅಲ್ಲ.

ಕುರುಡ - ೪ : ನಾವೂ ಬತ್ತಲೆ ಬರುತ್ತೇವೆ ಅವರ ಮುಂದೆ.

ಕುರುಡ - ೩ : ನಮ್ಮ ದೇಹದ ಮಾಂಸಖಂಡಗಳೂ ವಜ್ರದವಾಗಲಿ.

ಎಲ್ಲರೂ : ನಾವು ಕುರುಡರು, ಸ್ವಲ್ಪ ಕಿವುಡರು
ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ ಮಹಾಯುದ್ಧದಲಿ ನಾವು
ಕಂಡಿದ್ದು ಸ್ವಲ್ಪ, ಕೇಳಿದ್ದು ಬಹಳ.
ಬಾ, ತಾಯಿ ಬಾ, ಗಾಂಧಾರಿ ಮಾತೆ
ನಮ್ಮ ದೇಹವೂ ವಜ್ರವಾಗಲಿ ಗಟ್ಟಿ
ಬಿಟ್ಟಿ ಈ ಕಣ್ಣುಪಟ್ಟಿ
ನೋಡೋಮ್ಮ ನಮ್ಮನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ
ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕುರುಡ, ಮಹಾರಾಜ ಕುರುಡ
ನಾವು ಕುರುಡರು, ಸ್ವಲ್ಪ ಕಿವುಡರು
ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ ಮಹಾಯುದ್ಧದಲಿ ನಾವು
ಕಂಡಿದ್ದು ಸ್ವಲ್ಪ, ಕೇಳಿದ್ದು ಬಹಳ.

ಎಲ್ಲ ಕುರುಡ ಶವವಾಹಕರು ಹಾಡುತ್ತ ನಿರ್ಗಮಿಸುತ್ತಾರೆ.

ದೃಶ್ಯ - ೩

ರಾತ್ರಿ ಯಾದುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಗಂಟೆ.

ತೂಕಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಂಜಯನ ಎದುರುಗಡೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ
ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಸಂಜಯನನ್ನು ಮಾತಾಡಿಸಲು ಯುಕ್ತಿಸುತ್ತ
ತಪ್ಪಿ ಕಲ್ಲಿನ ಕತ್ತೆಯನ್ನು ಅಲುಗಾಡಿಸುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತು ಈ
ಕತ್ತೆಯನ್ನೇ ಸಂಜಯ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಕೂಗುತ್ತಾನೆ.

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ : ಸಂಜಯ, ಸಂಜಯ, ಚಿಂತಿಸಬೇಡ ಸಂಜಯ. ಹೇಳನಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಸುದ್ದಿ.
ಓಹ್, ಸಂಜಯ, ನನಗೆ ಕಣ್ಣುಗಳಿದ್ದಿದ್ದರೆ....

ಯಾರು ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅರಮನೆಯ ಹೊರಗೆ ? ಯಾರವರು ?
ಆರ್ತ ಸ್ವರವನ್ನು ವ್ಯಂಗ್ಯಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿದವರು ಯಾರು ?

ಸಂಜಯ ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಎಚ್ಚಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಸಂಜಯ : ನಾನು ಇಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ ಮಹಾರಾಜರೆ....

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ : ಆಹ್ ? ನಾನು ಯಾರನ್ನು ತಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದೆ ?

ಸಂಜಯ : ಇದು ಕುರುಜಾಂಗಲದ ಕತ್ತೆ, ಮಹಾರಾಜರೆ. ಶಾಪಗ್ರಸ್ತವಾಗಿ
ಕಲ್ಲಾಗಿದೆ.

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ : ಓಹ್... ಹೇಳನಿಗೆ ಸಂಜಯ, ಹೇಗಾಯಿತು ಸೋಲು
ದುರ್ಯೋಧನನಿಗೆ ? ಗಾಂಧಾರಿ ಅವನನ್ನು ಆಜೇಯನನ್ನಾಗಿಸಿದ್ದಳು,
ದುರ್ವಾಂಶ, ವಜ್ರದೇಹಿಯನ್ನಾಗಿಸಿದ್ದಳಲ್ಲವೆ ? ಇಷ್ಟಾದ ನಂತರವೂ
ನನ್ನ ದುರ್ಯೋಧನ ಗೆಲ್ಲಲಿಲ್ಲ ಎಂದಾದರೆ (ರಹಸ್ಯಪೂರ್ಣವಾಗಿ)
ಅರ್ಥ ಸ್ಪಷ್ಟವಿದೆ, ನನ್ನನ್ನು ವರಿಸಿರುವ ಗಾಂಧಾರಿ
ಕುಲಟಿಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ....

ಸಂಜಯ : ಅವಳು ಸಾಧ್ವಿ, ಮಹಾರಾಜರೆ....

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ : ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಹೇಳು, ಯಾಕೆ ಸೋಲತೊಡಗಿದ ದುರ್ಯೋಧನ ?

ಸಂಜಯ : ಮೂರ್ಖತನದಿಂದಾಗಿ. ಆದರೆ ಮಹಾರಾಜರೆ, ಗಾಯಾಳುವಾಗಿ
ರಣರಂಗದಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದರೂ ಈಗಲೂ ಯುದ್ಧದಲಿ ದುರ್ಯೋಧನ
ಕೌರವರಿಗೆ ಸ್ವತಃ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.
ನಾಚಿಕೆಯಿಂದಾಗಿ ಆತ ತನ್ನ ಮರ್ಮಾಂಗವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ
ಆದ್ದು. ತಾಯಿ ಅವನನ್ನು ಪೂರ್ಣ ನಗ್ನನನ್ನಾಗಿಯೇ
ನೋಡಬಯಸಿದ್ದಳು.... (ಜೋಕಾಲಿ ಜೀಕುಮಂಥ ಸಂಗೀತ) ತಪ್ಪು ಹೆಚ್ಚು
ಹಾಕುವ ಮಗುವಿನಂತೆ.

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ : ಸಾಕು ನಿಲ್ಲಿಸು ಸಂಜಯ.... ದುರ್ಯೋಧನ ಒಂದು ತೆಳುವಾದ ಬಟ್ಟೆ ಮಾತ್ರ ಧರಿಸಿದ್ದ. ಅವನನ್ನು ನಗ್ನನನ್ನಾಗಿಯೇ ನೋಡಿದಳು ಗಾಂಧಾರಿ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಆ ಮಂತ್ರ ಯಾಕೆ ಬೀರಲಿಲ್ಲ ಪ್ರಭಾವ ? ಅವನು ತೆಳುವಾದ ಬಟ್ಟೆ ಧರಿಸಿದ್ದರೂ ಅದರೊಂದಿಗೇ ಅವನು ಅಜೇಯನಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು.... ಸಂದೇಹ ಬಾಧಿಸುತ್ತಿದೆ ನನ್ನನ್ನು.... ಗಾಂಧಾರಿಯ ಶೀಲದ ಬಗ್ಗೆ.... ಓಹ್ ದೇವರೆ....

ಸಂಜಯ : ಸಂದೇಹ, ಸಂಶಯ, ಶಂಕೆ, ಭ್ರಮೆಗಳು ವಿಪತ್ತಿನ ಫಲಗಳು.... ವಶ್ಯ ಕ್ರಮಗಳು....

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ : (ಕತ್ತಲೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತ) ಸಂಜಯ, ಸಂಜಯ, ಹೇಳು, ವಿವರಿಸು ನನಗೆ....

ಸಂಜಯ : ನಾನು ನಿಮಗೆ ರಾಜಯುದ್ಧದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ ಮಹಾರಾಜರೆ, ಗೃಹಯುದ್ಧದ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲ.

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ : ಇಲ್ಲ ಸಂಜಯ, ಹೇಳು. ಇದು ನನ್ನ ಆದೇಶ.

ಸಂಜಯ : (ಬೇಸತ್ತು) ಗೃಹಯುದ್ಧ ನನಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ ಮಹಾರಾಜರೆ.... ಆದೇಶವನು ಮರಳಿ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಈಗ ರಾಜಯುದ್ಧವನು ನೋಡಿ... (ಸಂಜಯನ ಕಣ್ಣು ವಿಶಾಲವಾಗಿ ತೆರೆದವು. ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಕುಳಿತವರಂತೆ ಸಂಜಯನ ಮಾತು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ) ಮಹಾರಾಜರೆ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯ ಪುತ್ರ ದುರ್ಯೋಧನನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ರಥಿಕರು, ಸೈನಿಕರು ಪೂತನ ಪುತ್ರ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಪೂರ್ವ, ದಕ್ಷಿಣ, ಅಂಗ, ವಂಗ, ಮಗಧ, ತಾಮ್ರಲಿಪ್ತಿ, ಮೇಕಲ, ಕೌಶಲ, ಮದ್ರ, ಕಲಿಂಗ ಮುಂತಾದ ದೇಶಗಳ ಹಸ್ತಿಯುದ್ಧದಲಿ ಪ್ರವೀಣ ರಾಜರುಗಳು ಬಾಣಗಳ ಮಳೆಗರೆಯತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ. (ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಆನಂದದಿಂದ ಕುಣಿಯುತ್ತಾನೆ) ಪಾಂಚಾಲರು, 'ರಕ್ಷಿಸಿರಿ, ರಕ್ಷಿಸಿರಿ' ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಪುತ್ರ ದುರ್ಯೋಧನನ ಮಿತ್ರರಾಜರ ಸೈನಿಕರು ಅತ್ಯಂತ ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಅನೆಗಳು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು, ರಥಗಳನ್ನು, ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ತುಳಿದು ಹಾಕುತ್ತಿವೆ.

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ : ತುಂಬ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡುತ್ತೀ ಸಂಜಯ....

ಸಂಜಯ : ಹೌದು ಮಹಾರಾಜರೆ.... ಆದರೆ.... ಸ್ವಲ್ಪ ತಡೆಯಿರಿ ದೊರೆ.... ಈಗ ಪಾಂಡವರು, ಪಾಂಚಾಲರು... (ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಆನಂದ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ) ಸೋಮದೇಶದ ರಾಜರು ತಮ್ಮ ಬಾಣಗಳಿಂದ ಅನೆಗಳ ಮರ್ಮಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಭೇದಿಸಿದರು, ಖಡ್ಗಗಳಿಂದ ಅವನ್ನು ತುಂಡರಿಸಿ ಹಾಕಿದರು. ಪಾಂಚಾಲರು, ಸಾತ್ಯಕಿ, ದ್ರೌಪದಿಯ ಪುತ್ರ,

ಪ್ರಭದ್ರಕ.... ಮುಂತಾದವರು ಕೌರವರ ಅನೆಗಳನ್ನು ತುಂಡು ತುಂಡು ಮಾಡಿದರು. ಮಹಾವೃಕ್ಷಗಳ ಬಿರುಗಾಳಿಯಲಿ ಬೇರು ಕಳಚಿ ಬಿದ್ದಂತೆ ಉರುಳಿದವು ಅನೆ....

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ : ಸತ್ಯವೆ ಸಂಜಯ ?

ಸಂಜಯ : ಸಂಶಯ ಬೇಡ ಮಹಾರಾಜರೆ....
ಅನೆಗಳು ಫೀಳಿಡುವ ದನಿ ಮತ್ತು ಗಂಟೆಗಳ ಗಣಗಣ ಸಪ್ಪಳ.

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ : ಭಯಾನಕ ದೃಶ್ಯ ಸಂಜಯ....

ಸಂಜಯ : ಹೌದು, ಮಹಾರಾಜರೆ.... ಕಂಡದ್ದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ....

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ : ಇನ್ನು ಪರಾಜಯವನ್ನು ನೋಡಬೇಡ ಸಂಜಯ. ಸಂಜಯ.... ಹೇಳೆನಗೆ, ಪಾಂಡುರಾಜ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ? ಹೇ ದಿವ್ಯನೇತ್ರ ಸಂಜಯ, ಅಂತಃಪುರದ ದೃಶ್ಯ ನೋಡಬಲ್ಲೆಯಾ ನೀ ?

ಸಂಜಯ : ಓಹ್.... ಅಂತಃಪುರವು.... ದೊರೆಯ, ಯಾಕೆ ಮರೆಯುತ್ತೀರಿ, ಅಂತಃಪುರದ ದೃಶ್ಯ ನೋಡಲಾರೆ ನಾ.

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ : (ನೊಂದುಕೊಂಡು) ಸರಿ, ಇರಲಿ ಬಿಡು. ಯಾರು ಲಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ ನನ್ನನ್ನು ? ನಿನಗೂ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿ ಕಳೆದು ಹೋದೀತೆಂಬ ಭಯವಿದೆ. (ನಗುತ್ತಾನೆ) ಅದಿರಲಿ, ನಿನ್ನ ಸಾಧಾರಣ ದೃಷ್ಟಿಯೂ ನಿನ್ನ ಬಳಿ ಇಲ್ಲವೆ ? ನೋಡೊಮ್ಮೆ ನನ್ನ ಕಡೆ, ಸಂಜಯ, ಜನ್ಮಾಂಧ ನಾನು. ಏನನ್ನೂ ನೋಡಲಾರೆ. ಆದರೇ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಭಾಗ್ಯ ನಿನಗಿಲ್ಲ. (ಆದೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ) ಅನಿಶ್ಚಯದ ಈ ಮಹಾಯುದ್ಧದಲಿ ಅಂಧಕಾರವೇ ಸತ್ಯ. ಸಂಜಯ, ನೋಡು, ಈಗ ನುಡಿ, ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಪಾಂಡು ಅಂತಃಪುರದಿ ?

ಸಂಜಯ : ಮಹಾರಾಜರೆ.... ಅಲ್ಲಿ ಅಂತಃಪುರದಿ.... ಪಾಂಡುವಿನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಕುಂತಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಳೆ....

ಸಂಜಯ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಕುರುಡು ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಇಣುಕಿ ನೋಡುತ್ತಾನೆ.

ದೃಶ್ಯ - ೪

ಪಾಂಡು ಒರಗಿದ್ದಾನೆ. ಕುಂತಿ ಔಷಧಿ ತಯಾರಿಸುತ್ತಾಳೆ.
ಅದನ್ನು ಪಾಂಡುವಿಗೆ ಕುಡಿಸುತ್ತಾಳೆ.

- ಕುಂತಿ** : (ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ) ಆಕಾಶದ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ ಪಾಂಡು, ಸುತ್ತಲೂ ವಿಂಧ ಉಜ್ವಲ ಬೆಳಕು ಹರಡಿದೆ.... ಚಾಂಗಲದ ನಿವಾಸಿಗಳು ಏನೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ ಇದಕ್ಕೆ ? **ಚಾಂಗಲ**
- ಪಾಂಡು** : ಈ ವಿಶಾಲ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಆ ನಕ್ಷತ್ರಮಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾನೊಬ್ಬ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ.
- ಕುಂತಿ** : ಪಾಂಡುರಾಜ....
- ಪಾಂಡು** : ಸರ್ವಸ್ವ ಕುಂತೀ.... ಸರ್ವಸ್ವ.... ಯಾವ ಪುರುಷನೂ ಹೆಣ್ಣಿಲ್ಲದೇ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆಯಲಾರ.
- ಕುಂತಿ** : ಮತ್ತೆ ಹೆಣ್ಣು....? (ಔಷಧಿ ಕೊಡುತ್ತಾಳೆ) ಔಷಧಿ ಕುಡಿಯಿರಿ....
- ಪಾಂಡು** : (ಕುಡಿಯುತ್ತ) ವಿಷದ ಹಾಗೆ.... ಕಹಿ.... ಬೇಡ ಕುಂತೀ.... ನಿಸ್ಸಂತಾನ ಪಾಂಡುವಿಗೆ ಇಷ್ಟೇ ಸಾಕು ಬಿಡು.... (ಔಷಧಿ ಕುಡಿದು ಕೆಮ್ಮುತ್ತಾನೆ) ಮಾದ್ರಿ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ? (ಕುಂತಿ ಸುತ್ತಲೂ ಸಂಶಯದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾಳೆ) ನೆನಪಾಯಿತು.... ಅವಳಿಗೆ ಬಿಳಿಯ ಕಮಲಗಳು ಬಹಳ ಇಷ್ಟ. ಸಂಜೆಯಾಗುವುದನ್ನೇ ಕಾಯುತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ. ಸೂರ್ಯ ಮುಳುಗಿದೊಡನೆ ಕಮಲದಳಗಳು ಮುಚ್ಚುತ್ತವೆಯೇ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ನೋಡುತ್ತಾಳೆ.... ಎಲ್ಲವೂ ಮೋಸ, ಸಂಚು. ಒಂದು ಭಯಾನಕ ಸಂಚು. ನನ್ನ ಈ ರುಗ್ಣಾವಸ್ಥೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನನ್ನು ಸಮರ್ಥನನ್ನಾಗಿಸಿದೆ. (ಮತ್ತೆ ಔಷಧಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ) ಗಂಟಲನ್ನು ಸುಡುವ ಅಸಮರ್ಥ ಬೆಂಕಿ.... ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ದಿನ ಎಲ್ಲ ಔಷಧಿಯನ್ನು ಒಮ್ಮೆಲೇ ನುಂಗುತ್ತೇನೆ. ....ಛೀ, ಸುಮ್ಮನೇ ಉಸಿರಾಡುತ್ತ ನೆಪಕ್ಕಾಗಿ ಬದುಕುವುದು... ವಿಂಧ ಜೀವನ ಇದು ?
- ಕುಂತಿ** : (ನಾಚುತ್ತ) ಆಸವ ಕುಡಿಯುತ್ತೀರಾ ಪಾಂಡು ?
- ಪಾಂಡು** : ಆಸವವೆ ? ಮದ್ಯವೆ ? ಸರಿ, ಅದನ್ನು ಕುಡಿದ ನಂತರ ?
- ಕುಂತಿ** : ಬೆಳ್ಳಿ ಬೆಳದಿಂಗಳಲ್ಲಿ ವಿಹಾರ....
- ಪಾಂಡು** : ಆಮೇಲೆ ?
- ಕುಂತಿ** : (ಆಕಾಶದ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತ) ಪಾಂಡುರಾಜ, ಪಾಂಚಾಲ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ದುಗ್ಧ - ಗಂಗಾ ಅಥವಾ ಆಕಾಶಗಂಗಾ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ

ಕಾಣುತ್ತಿದೆ ನೋಡಿ, ಅದಕ್ಕೆ ತುಲಾ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಮೂರು ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಪುಂಜ.... ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿದೆ ನೋಡಿ ಸಪ್ತರ್ಷಿ ಮಂಡಳ....

- ಪಾಂಡು** : (ಕೆಮ್ಮುತ್ತಾನೆ) ಇಲ್ಲ ಕುಂತೀ, ಇಲ್ಲ. ನಕ್ಷತ್ರಮಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚಿನ ಮಿಂಚು ತುಂಬಿದೆ. ಈ ಚಿಕ್ಕಿಗಳು ನನ್ನವಲ್ಲ, ಇವು ಕುರುಡ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಮಕ್ಕಳು.... ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಂದು ತಾಯಿ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸೇರಲು ಆತುರಗೊಂಡಿವೆ.... ಆ ಗುಲ್ಲು ಗದ್ದಲ ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆಯೇ ?.... ಅದು ಮನೋರಂಜನೆಯಲ್ಲ.... ಸಂಚುಗಾರಿಕೆಯ ವಿಷಾಕ್ತ ಧ್ವನಿಗಳು ಅದರಲ್ಲಿ ಕೂಡಿವೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪು ಕರಗಿದ ಹಾಗೆ.... (ಕೆಮ್ಮುತ್ತಾನೆ) ನಾನು ಧೃತನ ಹಾಗೆ ಕುರುಡನಲ್ಲ, ನಾನು ಪಾಂಡು, ನಾನು ಕುರುಡನಲ್ಲ....
- ಕುಂತಿ** : ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯಿರಿ. ನಿಮಗೆ ಜ್ವರವಿದೆ.
- ಪಾಂಡು** : ಅಸಮರ್ಥತೆ, ನೀಶಕ್ತಿ ನನ್ನನ್ನು ಸಂದೇಹಗಳ ಹೊಲಸು ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ತಳ್ಳಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ನಾನು ಪಾಂಡು.... (ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ) ನಾನು ಪಾಂಡು....
- ಕುಂತಿ** : ನೀವು ಪತಿ.... ಪಾಂಡುರಾಜರು.... ಸಮರ್ಥ ಪತಿ....
- ಪಾಂಡು** : ಸುಳ್ಳು. ಅಸಮರ್ಥ, ನೀಶಕ್ತ ಪತಿ ನಾನು. ಧರ್ಮಪತ್ನಿಯರು ಸತ್ಯ ನುಡಿಯುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಗರವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಂತಿದೆ. ನಾನು ಕುರುರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಕೇತ, ಒಂದು ಚಿಹ್ನೆ ಮಾತ್ರ ಆಗಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಚಿಹ್ನೆಗೆ ಅರ್ಥ ಅಸಮರ್ಥತೆ, ರುಗ್ಣತೆ, ಅಸಹಾಯಕತೆ. ನಾನು ಶಸ್ತ್ರ ಎತ್ತಲಾರೆ, ಬಳಸಲಾರೆ, ಈ ಬದುಕು ವೃಥಾ....
- ಕುಂತಿ** : ನೀವು ಗುಣಮುಖರಾಗಿರಿ ಮಹಾರಾಜ.... ಸ್ವಸ್ಥರಾಗಿರಿ.
- ಪಾಂಡು** : ನಾನು ಅಸ್ವಸ್ಥನಾಗಿಲ್ಲ.... ಗುಣಮುಖನಾಗುವುದೆಂದರೆ....
- ಕುಂತಿ** : ಚಿಂತೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ದುರ್ಬಲಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.
- ಪಾಂಡು** : (ನಗುತ್ತಾನೆ) ಹಸಿವೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವ್ಯಾಕುಲತೆ ಆವರಿಸಿರುತ್ತದೆ.... ವೃದ್ಧ ರಾಜವೈದ್ಯನೂ ಇದನ್ನೇ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ ಅಲ್ಲವೇ.... ? ಅದೇ ಅದೇ ಹಳೆಯ ಮಾತು.... ರೋಗವನ್ನು ದ್ವಿಗುಣಗೊಳಿಸುವ, ಉಲ್ಕಣಿಸುವ ಮಾತು.... (ಒಮ್ಮೆಲೆ ರಾಜಮುಕುಟ ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ) ನನ್ನ ಮುಕುಟ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತು ? ಓಹೋ.... ಅಲ್ಲಿ ನೋಡು, ಪಾಂಡುರಾಜನ ರಾಜಮುಕುಟ, ಅದೂ.... ಅಲ್ಲಿ.... ನನ್ನದೇ ಉಗುಳು, ಕಫ ಅದರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಅದನ್ನು ಸಂಭಾಳಿಸು ಕುಂತೀ. ಒಂದು ಹಾಸಿಗೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಸು. ದಾಸಿಯರಿಗೆ

ಹೇಳು. ಅದು ಒಬ್ಬ ರೋಗಿಷ್ಠ ಸಮ್ರಾಟನ ರಾಜಮುಕುಟ.
ಅದನ್ನು ನನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಒರಗಿಸುವಂತೆ ಹೇಳು.... (ಕಿಮ್ಮತ್ತಾನೆ.)
ಮಾಡಿಯ ಪ್ರವೇಶ. ಅವಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಿಳಿಯ ಕಮಲವಿದೆ.
ಉಲ್ಲಸಿತಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ.
ಕುಂತಿ ಮತ್ತು ಪಾಂಡು ಅವಳನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಾರೆ.
ಮಾಡಿ ಕಿಟಕಿಯ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತಾಳೆ.

- ಮಾಡಿ : ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಶುಭವಾಗಲಿ.
- ಕುಂತಿ : (ಪಿಸುಗುಡುತ್ತ) ಸುಮ್ಮನಿರು ಮಾಡಿ. ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಇದೆಲ್ಲ ಮಹತ್ವದ್ದಲ್ಲ.
- ಪಾಂಡು : (ಕೇಳಿ) ಪಾಂಡು ಮಹತ್ವದವನು, ಕುಂತಿ, ಆದರೆ ಅವಶ್ಯಕನಲ್ಲ. ನಾನು ನಿನಗಾಗಿ ಮಹತ್ವದವನು, ಆದರೆ ಅಗತ್ಯದವನಲ್ಲ. ನಾನು ಎರಡೂ ಯಾಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ ? ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣ ಮತ್ತು ಅವಶ್ಯಕ ಎರಡೂ ಆಗಲಾರನೆ ? ನಾನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಯಾಕಾಗಿರುವೆ ?
ಮಾಡಿ ಬಿಳಿ ಕಮಲವನ್ನು ಪಾಂಡುವಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾಳೆ. ಅವನು ಮಾಡಿಯ ಮುಖ ನೋಡುತ್ತಾನೆ.
- ಪಾಂಡು : ಇದು ಅರಳಿದೆಯೇ ಮಾಡಿ ?
- ಮಾಡಿ : ಹೌದು ಮಹಾರಾಜರೆ. ಬೆಳಕು ಸೂರ್ಯನದಿರಲಿ, ನಕ್ಷತ್ರಗಳದಿರಲಿ ಅಥವಾ ನೀರಿನದಿರಲಿ, ಈ ಕಮಲಗಳಿಗೆ ಅರಳುವುದು ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತು.
- ಪಾಂಡು : ಸೂರ್ಯ ಮತ್ತು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಇವು ಅಂತರವನ್ನು ಕಾಣಲಾರವು.... (ಕಿಮ್ಮತ್ತಾನೆ) ಮುದ್ದೆಯಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ನನ್ನ ರಕ್ತ-ಪುಷ್ಟಿ ಗೋಲಕಗಳಂತೆ... ನನ್ನ ರಕ್ತಕಣಗಳಲ್ಲಿ ನಿರಂತರ ಹೊರಬೀಳುತ್ತಿರುವ ಅದಮ್ಯ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಗುರುತಿಸಿ ನೋಡಬಹುದು.... ಈ ಕಣಗಳು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಕಫದಲ್ಲಿ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಉಗುಳಿನಲ್ಲಿ.... (ಕಿಮ್ಮತ್ತಾನೆ.)
- ಮಾಡಿ : (ಕುಂತಿಗೆ) ಅಲ್ಲಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ರಾಣಿಯರು ಉತ್ಸವ ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ....
- ಕುಂತಿ : ಬಲ್ಲೆ....
- ಮಾಡಿ : ಅವರಿಗೆ ಮಗು ಆಗಲಿದೆ....
- ಕುಂತಿ : ಈ ಧೋಲು ವಾದ್ಯಗಳೇಕೆ ? ಇವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ಹುಟ್ಟಲಾರವೆ ?
- ಪಾಂಡು : (ಕೇಳುತ್ತ, ತಡೆದು) ರಾಜ ಹುಟ್ಟಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಯಾಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ ಆ ಕುರುಡ ? ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದ ಅಧಿಪತಿ.... (ತಪ್ಪು ಹುಟ್ಟಿ

ಹಾಕುತ್ತ ಎದ್ದುನಿಂತು) ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗೆ ರಾಜ್ಯ-ಲಿಪ್ಪೆ, ಹೊಂಚು-ಸಂಯ, ಷಡ್ಯಂತ್ರ, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ರಕ್ತವನ್ನು, ವಂಶವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಯತ್ನಗಳು. ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಗರ್ಭ ಹೊತ್ತಿರುವ ಅವನ ಧರ್ಮಪತ್ನಿಯರಿಗೆ ನಾನು ಅಶೀರ್ವಾದ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲೇ ಅರಮನೆಯ ನುಣ್ಣಿನಯ ಕಲ್ಲು ಹಾಸಿಗೆಗಳ ಮೇಲೆ ಸುಳಿದಾಡುವ-ಸರಿದಾಡುವ ಆಗಷ್ಟೆ ಹೊರಬಂದ ಹಾವಿನ ಮರಿಗಳ ಹಾಗೆ ಆಗಲಿ. ಆಭೂಷಣ, ನಡಪಟ್ಟಿ, ಕಾಡಿಗೆಯ ಪಟ್ಟಿಗೆಗಳಂತೆ ಬದಲಾಗಲಿ. ಪಾಂಡು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆಯಲಾರ ಎಂದು ಗೊತ್ತಿದೆ ಆ ಕುರುಡನಿಗೆ... (ಕಿಮ್ಮತ್ತಾನೆ) ಪಾಂಡುವಿನ ಹೆಂಡದಿರು ತಮ್ಮ ಫಲವತ್ತಾದ ಗರ್ಭಗಳನ್ನು ಒಣಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.... ಪಾಂಡುವಿನ ವಂಶ ಅವನ ಸಾಮಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದೆ... ನಾನು ಸಂತಾನವಿಲ್ಲದೇ ಸಾಯುತ್ತೇನೆ.... ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಮಕ್ಕಳು ಈ ವಿಶಾಲ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅಧಿಪತಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ....

- ಕುಂತಿ : ನಾವು ಒಂದು ಮಗುವನ್ನು ದತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ.
- ಮಾಡಿ : ಸಮ್ರಾಟರು ಒಪ್ಪಿದರೆ ಗಾಂಧಾರಿಯ ಒಬ್ಬ ಪುತ್ರನನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು....
- ಪಾಂಡು : ಆಗ ನನ್ನ ವಂಶ ? ನನ್ನ ವೀರ್ಯ, ನನ್ನ ರಕ್ತ ಎಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ ? (ಬಿಳುತ್ತಾನೆ) ನಾನು ಜನ್ಮ ಜನ್ಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಜೀವಂತ ಕುರುಹಾಗಿ ಇಡಲು ಪ್ರೇತವಾಗಿ ಅಲೆಯುತ್ತೇನೆ, ನರಳುತ್ತೇನೆ - ನಿರುದ್ದೇಶ, ನಿಷ್ಪಲನಾಗಿ. ಈ ಮಕ್ಕಳು ದೊಡ್ಡವರಾಗಿ ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಕೊಲ್ಲಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾಕೆ ಗೊತ್ತೆ ? ಅವರ ಸಿಂಹಾಸನ ಕಬಳಿಸಲು ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಯಾರಿಂದಲಾದರೂ (ಕಿಮ್ಮತ್ತಾನೆ) ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು ಎಂಬ ಭಯ ಅವರಿಗೆ.... ಮಕ್ಕಳು.... ಸಂತಾನ....
ಮಾಡಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬಿಳಿಯ ಕಮಲ ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಮುಚ್ಚಿದ ಕಿಟಕಿ ತೆರೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಗದ್ದಲ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ನೋಡುತ್ತಾಳೆ.

- ಮಾಡಿ : ಸುತ್ತಲೂ ಹರ್ಷ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿದೆ. ಗಾಂಧಾರಿ ಗರ್ಭ ಧರಿಸಿದ ಶುಭ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿದು, ಅವಳ ತವರು ಮನೆಯವರು, ಸಂಬಂಧಿಕರು ತೋರುತ್ತಿರುವ ಉಲ್ಲಾಸ ಇದು. ಹೆಂಗಳೆಯರು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಗರವಾಸಿಗಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ

ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯ ಪುಷ್ಪಹಾರಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ, ಅವರ ತಲೆ ಮಾತ್ರ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ.... ಓಹ್.... ಎಂಥ ಉತ್ಸಾಹ ಇದು.... ಮಾತೃತ್ವ ಅದ್ಭುತ... ಹಾಲಿನ ಹೊಳೆ ಹರಿಯುತ್ತಿರುವಂತಿದೆ.... ಗಾಂಧಾರಿ ಮತ್ತು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ನಗರವಾಸಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.... ಕೆಲವು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಗಾಂಧಾರಿಯ ಹೊಟ್ಟೆ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.... (ಮಾಡಿ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಮುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಕುಂತಿಗೆ) ಹೇಗೆನಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಗಾಂಧಾರಿಯನ್ನು ನಾನೂ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ....

ಮಾಡಿ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ, ಅವಳು ಹೋದೊಡನೆ ಕುಂತಿ ಏಳುತ್ತಾಳೆ.

ಸಾವಕಾಶ ಕಿಟಕಿ ಮುಚ್ಚುತ್ತಾಳೆ.

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಅರಮನೆಯಿಂದ ಕೇಳುವ ಉತ್ಸವದ ಗದ್ದಲ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಪಾಂಡು ಉದ್ವಿಗ್ನನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ವ್ಯಾಕುಲನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ತನ್ನ ಮುಕುಟವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾನೆ.

ಪಾಂಡು : ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತೊಡೆಯಿಂದ ಮೇಲ್ವಾಗದ ವರೆಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಯುಬ್ಬಿದ ಹೆಣ್ಣೆಯರು.... (ನಗುತ್ತಾನೆ) ಅವರ ಉಬ್ಬಿದ ವಿಚಿತ್ರಾಕಾರದ ಹೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ರಾಜ್ಯಾಕಾಂಕ್ಷಿಯ ಅಸ್ತ್ರ-ಶಸ್ತ್ರಗಳ ಹಾಗೆ ಮುಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡುತ್ತಿರಬಹುದು. ಕೇವಲ ಪುತ್ರರು.... ಕೇವಲ ಪುತ್ರರು.... ವೀರ್ಯವಂತರು, ಪೌರುಷವಂತರು, ಆದರೆ ಅಂಧರಲ್ಲ.... (ಕ್ರೂರ ಅಟ್ಟಪಾಸ) ನಾನು ಸತ್ತ ನಂತರ ಅವನ ಮಕ್ಕಳು.... (ಕಿಮ್ಮುತ್ತಾನೆ) ಓಹ್, ನನ್ನ ರಾಜಮುಕುಟ ಎಲ್ಲಿದೆ ? (ಕೂಗುವವನಂತೆ) ರಾಜವಂಶವನ್ನು ಉಳಿಸಲು ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಸಾರ್ಥಕತೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲು ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೀಯಾ ಕುಂತಿ ? ಈ ಮೂಲಕ ಪಾಂಡು ತನ್ನ ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ನೀಡಿದ ವಚನವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗುತ್ತೀಯಾ ?

ಕುಂತಿ : (ಕಿಟಕಿ ಮುಚ್ಚಿ ಮರಳಿ ಬರುತ್ತ) ಬೇರೆ ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆದರೆ ವಂಶೋದ್ಧಾರ ಆಗುವುದೆ ?

ಪಾಂಡು : ಇದು.... ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಸಾವಿರ ಮಕ್ಕಳ ಹುಟ್ಟಿನ ಸಂಚಿಗೆ ಉತ್ತರವಾಗುತ್ತದೆ ಕುಂತಿ. ಸಭಾಸದರಾದ ಪುರಜನರಿಗೆ ಅವರ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿ ಲಭಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಕುಂತಿ : ಮಾದ್ರಿಯೂ ಪಡೆಯಬಹುದೆ ?

ಪಾಂಡು : ವಂಶೋದ್ಧಾರ ಮಾಡುವಂಥ ಸಾವಿರ ಮಕ್ಕಳು ನನಗೆ ಬೇಕು. ಆ ಮಕ್ಕಳು ನನ್ನನ್ನು ಅಸಮರ್ಥತೆ ಹಾಗೂ ಅಯೋಗ್ಯತೆಯ ಭಾರದಿಂದ

ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸುವಂತಾಗಲಿ. ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮಕ್ಕಳು ರಾಜ-ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ವಚನ ನೀಡುತ್ತೇನೆ. ಕುಂತಿ, ನೀನು ಯುವತಿಯಾಗಿರುವೆ. ಧರ್ಮ, ಯಶಸ್ಸು, ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಯಾರಾದರೂ ಮಹಾನುಭಾವರನ್ನು ನೀನು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟು ಅಮಂತ್ರಿಸುವುದಾದರೆ....

ಕುಂತಿ : ಹೇ ದೇವರೆ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಹಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಕೊಡು ದೇವರೆ....
ಮಾಡಿ ಮರಳಿ ಬರುತ್ತಾಳೆ.

ಮಾಡಿ : ಮಹಾರಾಜರೆ, ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿ ಆನಂದೋತ್ಸವದ ಗದ್ದಲವೋ ಗದ್ದಲ.... ಅವರು ಗಾಂಧಾರಿಯೊಂದಿಗೆ ಇತ್ತ ಕಡೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ....

ಪಾಂಡು : ಓಹ್.... ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ಅವಮಾನಗೊಳಿಸಬಯಸಿದ್ದಾನೆ ಅವನು.... (ಕಿಮ್ಮುತ್ತಾನೆ) ಮಗನು ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮೂಡುವ ಮೊದಲೇ ಸಿಂಹಾಸನ ಕಬಳಿಸಲು ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯ ರೂಪಿಸುವ ಹೊಸ ಸಂಚು ಇದು. ಪಾಂಡು ಮತ್ತು ಕುರುವಿನ ನಡುವೆ ಹುಟ್ಟು ಮತ್ತು ಸಾವು ರಾಜ್ಯಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಅಸ್ತ್ರ-ಶಸ್ತ್ರಗಳಂತಾಗಿವೆ. (ಕಿಮ್ಮುತ್ತಾನೆ.)

ಪಾಂಡು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಸಲ್ಲಿಸುವವನಂತೆ ಕತ್ತಲ ಕಡೆಗೆ ಮುಖ ಮಾಡಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ಕುಂತಿ ಮತ್ತು ಮಾದ್ರಿಯನ್ನು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕಿಟಕಿಯ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಾನೆ.

ಪಾಂಡು : ಧರ್ಮ, ಇಂದ್ರ, ವಾಯು ಮತ್ತು ಅಶ್ವಿನೀಕುಮಾರರಿಗೆ ನಾನು, ಈ ಪಾಂಡು, ನನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಎಚ್ಚರ- ಜ್ಞಾನ - ವಿವೇಕವೊಂದಿಗೆ ಯುವತಿಯರಾದ ನನ್ನ ಧರ್ಮಪತ್ನಿಯರನ್ನು ಸಂತಾನೋತ್ಪತ್ತಿಗಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.... ಹೇ ಪೌರುಷವಂತರೆ, ವಂಶೋದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ನಮಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೀಡಿರಿ.

ಹವನಕುಂಡ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತದೆ. ಪಾಂಡುವಿನ ಇಬ್ಬರೂ ಪತ್ನಿಯರು ಆದರ ಹತ್ತಿರ ಕೂಡುತ್ತಾರೆ. ಪಾಂಡು ಹವನಕುಂಡದ ಎದುರು ಒಬ್ಬ ಋತ್ವಿಕನಂತೆ ಕುಳಿತು ವೇದಮಂತ್ರದ ಹಾಗೆ ಮಂತ್ರೋಕ್ತಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಕುಂತಿ ಮತ್ತು ಮಾಡಿ ಇಬ್ಬರೂ ಪಾಂಡುವಿನೊಂದಿಗೆ ಅಚ್ಚ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಮರುನುಡಿಯುತ್ತಾರೆ.

ಓ ಅಗಮ ಅಗೋಚರ ಅನಂತ ಅಬಾಹ್ಯ ಅನಂಗ ನಿರಂಜನ ರಂಜನ ಜೀವನದಾತ....

ಕುಂತಿ : ಓ ಸಮಿಧೆಯಂತಿರುವವನೆ, ಆರಣ್ಯ ಪ್ರಜ್ವಲಿತ ಅಗ್ನಿಖಂಡದಲ್ಲಿ ಜೀವನಲೋಭಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತಿ ನೀಡುವವನೆ....

- ಪಾಂಡು** : ಹೇ ಮಹಾದೇವಾಧಿದೇವ, ಹೇ ಸೂರ್ಯ ಪುಷ್ಪ ದಿವಾಕರ
ಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗ ಮಹಾ ಈಶ್ವರ....
- ಕುಂತಿ + ಮಾದ್ರಿ** : ಹೇ ಜಗನ್ನಿಯಾಮಕ ಮಹಾಶಕ್ತಿಯೆ, ಹೇ ಪರಮೇಶ್ವರನೆ....
- ಪಾಂಡು** : ಹೇ ಚರಾಚರ ವೀರ್ಯಸ್ವರೂಪನೆ, ಹೇ ಪೌರುಷ-ಧನದ
ಬೀಜಮಂತ್ರನೆ, ನಿರಾಕಾರನೆ, ಆಕಾರ ತೋರು.... ಹೇ ಪ್ರಣವಮಂತ್ರ
ಪ್ರದಾಯಕನೆ, ಹೇ ದೇವ, ವಂಶೋದ್ಧಾರದ ಸೂತ್ರ ಮಂತ್ರಗಳ
ಬೀಜಮಂತ್ರಗಳ ತುಂಬಿಬಿಡು, ಓ ಜೀವನ ಪ್ರದಾಯಕನೆ,
ಪಾಂಡುವಿನ ಶುಷ್ಕ ಬದುಕನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಲು ಈ ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯರನ್ನು
ಸ್ವೀಕರಿಸು, ಪರಮಪಿತನೆ....
- ಕುಂತಿ + ಮಾದ್ರಿ** : ಹೇ ತ್ಯಾಗಮೂರ್ತಿ, ಹೇ ಪುಷ್ಕೂತ, ಹೇ ಅಗ್ನಿದೇವ, ಹೇ ಪರಮಪಿತ,
ಭೋಗಿಸೆಮ್ಮನು ದೇವ, ನೂರಗೊಳಿಸೆಮ್ಮ ಸಂಶಯವ,
ಹೇ ಜನ್ಮ-ಮರಣಗಳ ಬೀಜಮಂತ್ರನೆ, ಜೀವನಪ್ರದಾಯಕನೆ....
- ಘೋಷವರಾ** : ಸ್ವೀಕರಿಸು ಭೋಗಿಸು ಹೇ ಈಶ್ವರ,
ಮುಕ್ತ ಹೊಲದಂತೆ, ನೆಲದಂತೆ ಚಾಚಿರುವ
ಈ ಕೌಮಾರ್ಯವನ್ನು....

ಪಾಂಡು ಬಿಕ್ಕಳಿಸಿ ಅಳುತ್ತಾನೆ.

ಹವನಕುಂಡದ ಸುತ್ತ ದೇವತೆಗಳ ಕಾಮ-ಸ್ವತ್ಯ. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ
ಮೃದಂಗಸ್ವರ ಕೇಳುತ್ತದೆ. ರಂಗದ ಒಂದು ತುದಿಯಲ್ಲಿ
ಕತ್ತಲೆಯಾಗತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ ಅಯ್ಯ
ದೇವಾಕೃತಿಗಳು ನರ್ತಿಸುತ್ತ ಕುಂತಿ ಮತ್ತು ಮಾದ್ರಿಯ ಕಡೆಗೆ
ಸಾಗುತ್ತವೆ. ಪಾಂಡು ತತ್ತರಿಸುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಸದಿಲಾಗಿರುವ
ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಬಿಗಿದು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಕಪ್ಪು ಆಕೃತಿಗಳು
ಕುಂತಿ ಮತ್ತು ಮಾದ್ರಿಯನ್ನು ಸುತ್ತಿವರಿಯುತ್ತವೆ.

ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಗಂಟೆ ರಾತ್ರಿ-ಪ್ರಹರಿಯ ವನಿ
ಕೇಳುತ್ತದೆ :

‘ಎಲ್ಲವೂ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿದೆ.... ಎಲ್ಲವೂ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿದೆ....’

× [ದೃಶ್ಯ - ೫]

ರಣಭೂಮಿ. ಇಬ್ಬರು ಶವವಾಹಕರು ಎದುರು ಬದುರು
ದಿಕ್ಕುಗಳಿಂದ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ.

- ಶವವಾಹಕ - ೧** : ಯಾವ ಕಡೆ ಹೋದಿರಿ ತಾಯಿ ?
- ಶವವಾಹಕ - ೨** : ತಾಯಿ.... ತಾಯಿ.... ಎಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ ತಾಯಿ... ? (ಕೂಗುತ್ತಾನೆ.)
- ಶವವಾಹಕ - ೧** : ಆ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿರಿ ತಾಯಿ. ಅಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಕೇವಲ ಎಲುವುಗಳ
ರಾಶಿ....
- ಶವವಾಹಕ - ೨** : ಯಾವ ಕಡೆಯಿಂದಲೋ ನರಳುವಿಕೆ ಕೇಳುತ್ತಿದೆ....
- ಶವವಾಹಕ - ೧** : ಅದೂ ಅಲ್ಲಿ.... ಧಾಲುಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ.... ಸ್ವಲ್ಪ ತಡೆ. ಅವರು
ಶಾಂತವಾಗುವ ತನಕ ತಡೆದು ಕೇಳು.

ಶವವಾಹಕ-೧ ಮತ್ತು ಶವವಾಹಕ-೨ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಧಾಲುನ್ನು
ಸರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಕೌರವ ಪಕ್ಷದ ಒಬ್ಬ ಮತ್ತು
ಪಾಂಡವ ಪಕ್ಷದ ಒಬ್ಬ ಗಾಯಗೊಂಡ ಸೈನಿಕರು ಬಿದ್ದಿದ್ದಾರೆ.
ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಕೈಗಳಿಲ್ಲ. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಬೆನ್ನು - ಹಣೆಗಳಲ್ಲಿ
ಕಬ್ಬಿಣದ ಬಾಣಗಳು ನಟ್ಟಿವೆ. ಅವರ ಧಾಲುಗಳು
ಮುರಿದುಬಿದ್ದಿವೆ.

- ಕೌರವ ಸೈನಿಕ** : ನನ್ನನ್ನು ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸು ಸೈನಿಕ.
- ಪಾಂಡವ ಸೈನಿಕ** : ಓಹ್.... ನನ್ನ ಕೈಗಳೂ ಕತ್ತರಿಸಿವೆ....
ಇಬ್ಬರೂ ನಗುತ್ತಾರೆ.
- ಕೌರವ ಸೈನಿಕ** : ರಥದ ಬೃಹತ್ ಚಕ್ರ ನನ್ನ ಕೈ ಮೇಲೆ ಚಲಿಸಿದೆ.... ದೇಹದ
ಕೆಳಭಾಗವೂ ಜಜ್ಜಿ ಹೋಗಿದೆ....
- ಪಾಂಡವ ಸೈನಿಕ** : ಓಹ್, ನಾನು ಸಾಯಬೇಕಿತ್ತು....
- ಕೌರವ ಸೈನಿಕ** : ಧಿಕ್ಕಾರ ಇಂಥ ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ. ಓಹ್.... ಯಾರಾದರೂ ಒಂದು
ಈ ನಾರಾಚವನು ಕಿತ್ತ ತೆಗೆಯಬಾರದೆ ? ಉಸಿರಾದರೂ ಹೋಗಿ
ಬಿಡಲಿ.... ಯಾರಾದರೂ ಕಾಣುತ್ತಾರೆಯೆ....
- ಪಾಂಡವ ಸೈನಿಕ** : ಅಂಥವನು ಕಂಡರೆ ನನ್ನ ಎಲ್ಲ ಅಸ್ತ್ರ-ಶಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುವೆ.
ಅವನು ನನ್ನ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ನಟ್ಟಿ ನಾರಾಚವನು ಹಿರಿದು ಬಿಡಲಿ.
- ಕೌರವ ಸೈನಿಕ** : ಯಾರು ನೀನು ?
- ಪಾಂಡವ ಸೈನಿಕ** : ಕೌರವರ ಅಕ್ಕಿಹಿಣಿ ಸೈನ್ಯದ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡಬಂದಿದ್ದ
ಪಾಂಡವ ಸೈನ್ಯದ ಯೋಧ ನಾನು....

ಕೌರವ ಸೈನಿಕ : (ನಗುತ್ತಾನೆ) ಯೋಧ !

ಪಾಂಡವ ಸೈನಿಕ : ನಗುತ್ತೀಯಾ ನೀನು ?

ಕೌರವ ಸೈನಿಕ : ಹೌದು. ನಾವಲ್ಲ ಯೋಧರು. ನನ್ನ ಬೆನ್ನಲ್ಲಿ, ನಿನ್ನ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ನಟ್ಟಿವೆ ನೋಡು, ಇವು ಯೋಧರು....

ಪಾಂಡವ ಸೈನಿಕ : ಓಹ್, ನಾರಾಚವ ? ನಾನು ಪಾಂಡವರ ಯೋಧ. ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಯಾಕೆ ಕೊಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ ?

ಕೌರವ ಸೈನಿಕ : ನೋವು ಸಹಿಸದಾಗಿದೆ ಸೈನಿಕ. ನಾನು ಇದರಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಪಡೆದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.... ಅಯ್ಯೋ.... (ನರಳುತ್ತಾನೆ.)

ಪಾಂಡವ ಸೈನಿಕ : ಬಹುಶಃ ನಿನ್ನ ಬೆನ್ನಲ್ಲಿ ನಟ್ಟಿರುವುದು ನನ್ನದೇ ಸಾರಾಚ....

ಕೌರವ ಸೈನಿಕ : ಏನಂದಿ ? ಓಹ್ ! ನೀನು.... ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ.... ಆದರೂ.... ನನ್ನ ಕೈ.... ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ....

ಪಾಂಡವ ಸೈನಿಕ : ನಿನ್ನ ಬೆನ್ನಲ್ಲಿ ನಟ್ಟಿ ಸಾರಾಚ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೆ, ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕುರು ಸೈನಿಕನ ಬಾಣ ಸೀಳಿಬಿಟ್ಟಿತು ನನ್ನ....

ಕೌರವ ಸೈನಿಕ : ಓಹ್.... ನೀನು ತುಂಬ ಒಳ್ಳೆಯವನು. ಹಾಗೆ ಆಗಿರದಿದ್ದರೆ ಈ ನಾರಾಚ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಿ....

ಪಾಂಡವ ಸೈನಿಕ : ಅವಕಾಶ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ, ಬಂಧು. ನಾರಾಚವನು ಎಳೆದಿದ್ದ ನಾವರೆ ತಕ್ಷಣವೆ ನಿನ್ನ ಜೀವ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು....

ಕೌರವ ಸೈನಿಕ : (ಆನಂದದಿಂದ) ನಾನು.... ನಾನು.... ಬಿಡುಗಡೆ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ.... (ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ) ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಹತ್ತಿರವಿರುವಿ.... ನಿನ್ನ ಕತ್ತು ....ಈ ಕೈ.... ಕಾಲು....

ಪಾಂಡವ ಸೈನಿಕ : (ಆರ್ತಸ್ವರ) ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿಕೋ. ನಿನಗೆ 'ಪರಮ ಯುದ್ಧ ಶ್ರೀ' ಬಿರುದು ನೀಡಿ ಗೌರವಿಸುತ್ತಾನೆ ಕುರುರಾಜ....

ಪಾಂಡವ ಸೈನಿಕ ಮತ್ತು ಕೌರವ ಸೈನಿಕ ಇಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಲೆಯುತ್ತಿರುವ ಶವವಾಹಕನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ ಕೂಗುತ್ತಾರೆ.

ಕೌರವ ಸೈನಿಕ : ನಮ್ಮ ಅಸ್ತ್ರಗಳ ಮರಳಿ ತೆಗೆದುಕೋ....

ಪಾಂಡವ ಸೈನಿಕ : ನಿನಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತವೆ.... ಅರ್ಜುನ, ದ್ರೋಣ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡು....

ಕೌರವ ಸೈನಿಕ : ನಮ್ಮನ್ನು ಕೊಲ್ಲು.

ಪಾಂಡವ ಸೈನಿಕ : ನಮ್ಮ ಹೆಂಡದಿರು ನಮ್ಮ ಶವ ಹೊತ್ತು ಒಯ್ಯುತ್ತಾರೆ.

ಕೌರವ ಸೈನಿಕ : ನಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಯಾರೂ ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾವೇ ಹೋರಾಡೋಣ. ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಕೊಲ್ಲೋಣ. ಬಾ, ಸಿದ್ಧನಾಗು.

ಪಾಂಡವ ಸೈನಿಕ : ಪಾಂಡು ಮತ್ತು ಕೌರವ ಹೋರಾಡಿದಂತೆ ಹೋರಾಡೋಣ.

ಕೌರವ ಸೈನಿಕ : ಛೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು, ವಿದುರನ ಹಾಗೆ ಮಾತು ಬೇರಿಸಬೇಡ. ಬಾ ಎದುರಿಸು....

ಇಬ್ಬರೂ ಹೋರಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮೂರು ಸಲ ಒಬ್ಬರ ಮೇಲೊಬ್ಬರು ಬೀಳುತ್ತಾರೆ. ಹವೆ ತುಂಬಿದ ಬಲೂನ್ ಮೂರ್ತಿಗಳಂತೆ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ತಟ್ಟುತ್ತ, ತಳ್ಳುತ್ತ ಕುಸಿಯುತ್ತಾರೆ.

ಕೌರವ ಸೈನಿಕ : ಸತ್ತು ಹೋಗು. (ಸಾಯತೊಡಗುತ್ತಾನೆ.)

ಪಾಂಡವ ಸೈನಿಕ : ಸತ್ತೆಯಾ.... ?

ಕೌರವ ಸೈನಿಕ : ಮಹಾ ಮೂರ್ಖ ನೀ.... ಸಾಯುವಾಗಲೂ ತಡೆಯುತ್ತೀಯಾ.... ? ಸಾಯುತ್ತಾನೆ.

ಪಾಂಡವ ಸೈನಿಕ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಆಮೆಯ ಹಾಗೆ ತೆವಳುತ್ತ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾಗುತ್ತಾನೆ.

ದೃಶ್ಯ - ೬

ಸಂಜೆಯ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ತೂಕಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ನಗಾರಿ ಬಾರಿಸುತ್ತಾನೆ.

X [**ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ** : ಮೂರ್ಖ ಸಂಜೆಯ, ನನ್ನ ಸೋದರನೇ ವಂಚಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಸಂಜೆಯ.... ಸಂಜೆಯ....

‘ಜಯ’ ‘ಜಯ’ ‘ಜಯ’ ಎಂಬ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿ.

ಸಂಜಯ : ಹೌದು ಸಮ್ರಾಟರೆ, ಇವರು ನಿಮ್ಮ ಅಳಿಯಂದಿರು.... ದುಶ್ಯಲೆಯ ಗಂಡ. ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲವೆ ?

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ : ಅವನ ಧ್ವನಿ ಎಷ್ಟು ಕ್ರೂರವಾಗಿದೆಯಲ್ಲ... ?

ಅಳುವ ವೃತ್ತಿಯ ಹಂಗಸರ ಪ್ರವೇಶ. ಅವರು ಅಳುತ್ತ ‘ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ’ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹಂಗಸರ ಮಧ್ಯೆಯೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ನಿಲುವುಗಿಯಲ್ಲಿ ಬಟ್ಟೆಬಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಜಯದ್ರಥನೂ ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ‘ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ’ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅಳುವ ಹಂಗಸರು ಹಾಡತೊಡಗುತ್ತಾರೆ.

ಹಂಗಸರು : ಮನುಷ್ಯರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಈ ಜನರ ಸಂತತಿ
ಅತ್ಯಂತ ತೀಕ್ಷ್ಣ, ಅಸ್ತ, ಆಯುಧಗಳಾಗಿದ್ದರು....
ಓ ಕತ್ತಲೆಗಿಂತ ಕಪ್ಪಾದ ರಾತ್ರಿಯೇ
ಮಳೆಯೇ ಮೇಘವೇ ಪ್ರಥಿಯೇ ಆಕಾಶವೇ....
ಕೇಳು ಈ ಸಂಗತಿ
ಮನುಷ್ಯರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಈ ಜನರ ಸಂತತಿ
ಅತ್ಯಂತ ತೀಕ್ಷ್ಣ, ಅಸ್ತ, ಆಯುಧಗಳಾಗಿದ್ದರು.

ಜಯದ್ರಥ : ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ.

ಅಳುವ ದನಿಗಳು : ಜಯವಾಗಲಿ ಜಯವಾಗಲಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ದೊರೆಗೆ.

ಜಯದ್ರಥ : ಜಯವಾಗಲಿ.

ಅಳುವ ಹಂಗಸರು ಜಯದ್ರಥನನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಹದರಿ ತಿರಸ್ಕಾರ ಭಾವದಿಂದ ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಜಯದ್ರಥ : ಹೌದು ಜಯ! ನಾನು ಜಯದ್ರಥ. ಜಯ ನನ್ನದೇ! ಹೇಗೋ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದೆ ನಾನು. ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ದುಶ್ಯಲೆಗೂ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನಗರವಾಸಿಗಳ ನರಳಾಟ - ಕೂಗಾಟದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಗುರಿಯನ್ನೇ ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಿಜ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಕುರುರಾಜನಿಗೆ ಈ

ಯುದ್ಧದಿಂದ ಲಾಭಗಳೇ ಹೆಚ್ಚು. ಆಹಾರ ಸಾಮಗ್ರಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಯುದ್ಧದ ಹೆಸರಿನಿಂದ ರಾಜಕೋಶವು ತುಂಬತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಮಿತ್ರರು ಶತ್ರುಗಳು ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಬಂಧು-ಬಳಗದವರ ನಿಜಸ್ವರೂಪ ಬಯಲಾಗುತ್ತದೆ.... ಅಲ್ಲದೆ.... ನಮ್ಮಂಥವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ಇದೇ ಸದವಕಾಶ. ಯುದ್ಧದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಈಗ ಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡಿಕೋ.... ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂದಲ್ಲ, ಈಗಲೇ ನಾನು ಏನಾದರೂ ಆಗಬೇಕು-- ಮೌನವಾಗಿ ಸಾಧಿಸಬೇಕು. ಮಹಾರಥಿ, ನಿಶಾಚರ, ಸಮರ-ಸೇನಾಪತಿ.... ಆಗಬೇಕು. ಆಗ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ದುಶ್ಯಲಾ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಮಾನ ಪಡುತ್ತಾಳೆ. ಕುರುರಾಜ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ? ಅವರಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ. ಕುರುರಾಜ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲ ಪಡೆಯುತ್ತೇನೆ.... ದ್ರೋಣನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು, ಮಹಾರಥಿ ಕರ್ಣನಿಗೆ ಸಿಗಲಿರುವುದು ನನಗೂ ಸಿಗಬೇಕು....

ನನಗೆ ಧರ್ಮ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಅಧರ್ಮದ ಯುದ್ಧವೇ ಸರಿ. ತುಚ್ಛ ಘಾತಕಪೂರ್ಣ ಯುದ್ಧ ಬೇಕು. ಹೇ ಭೂತ ಗಣನಾಯಕ ಶಂಕರ, ತ್ರಿನೇತ್ರ, ನನ್ನ ನೆರವಿಗೆ ಬಾ....

ನಾನು, ಯಾಚಕ ಜಯದ್ರಥ, ಮಹಾಪಾತಕಿ, ನರಾಧಮ ಜಯದ್ರಥ, ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ~~ನನ್ನ~~ ನಿನ್ನ ಎಲ್ಲ ಪಾಶಂಪತ ~~ಅಸ್ತ್ರಗಳ~~ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡು. ಅಥವಾ ನನ್ನನ್ನೇ ಒಂದು ಮಹಾ ಭಯಂಕರ ದುರ್ನಿವಾರಕ ಜೀವಂತ ಅಸ್ತ್ರವನ್ನಾಗಿಸು. ~~ನನ್ನ~~ ಪ್ರಭು, ಮಹಾದೇವ, ಫಾನು, ನರಾಧಮ ಜಯದ್ರಥ, ಧಾನು ನಿನ್ನ ಪ್ರಶಂಸಕ ಜಯದ್ರಥ, ನಿನ್ನ ಋತ, ನಿನ್ನ ಎಂಜಲು ತಿನ್ನುವ ನಾನು, ಜಯದ್ರಥ, ನಿನ್ನ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲೆ.

ತನ್ನ ಎಡಗೈ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಓಡಿಯುತ್ತಾನೆ. ಆದನ್ನೇ ಶಿವ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸತೊಡಗುತ್ತಾನೆ.

ಜಯದ್ರಥ : ಓಂ ಅಯ್ಯೋ ಕ್ಷೀಂ ಚಾಮುಂಡಾಯ ವಿಕ್ಷೀ !

ಓಂ ಗ್ಲಂ ಹೂಂ ಕ್ಷೀಂ ಜೂಂ ಸಃ

ಜ್ವಾಲಯ ಜ್ವಾಲಯ ಜ್ವಲ ಜ್ವಲ

ಪ್ರಜ್ವಲ ಪ್ರಜ್ವಲ ಅಯ್ಯೋ ಕ್ಷೀಂ ಚಾಮುಂಡಾಯ ವಿಕ್ಷೀ ಜ್ವಲ ಹಂ ಸಂ ಲಂ ಕ್ಷಂ ಘಟ್ ಸ್ವಾಹಾ....

ಕೋರಸ : ಧಿಜಾಂಗ್ರ ಧಿಜಾಂಗ್ರ ಚೋಟಯ ತ್ರೋಟಯ ದೀಪ್ತಂ ಕುರು ಕುರು ಪಾಂ ಪೀಂ ಪೂಂ ಸಾಂ ಸೀಂ ಸೂಂ ಮಾಂ ಮೀಂ ಮೂಂ ಮಹಾದೇವಾ....

ಜಯದ್ರಥ : ಓಂ ಆಯ್ಸ್ಹಾ ಹ್ರೀಂ ಕ್ಲೀಂ ಚಾಮುಂಡಾಯ ವೀಕ್ಷೇ
ಕ್ಲೀಂ ಕ್ಲೀಂ ಲಿಂಗಾಯಂ
ಮಹಾಲಿಂಗಾಯ ಭಗನಾಯ ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ....
ಸಾಂಧರ್ವ ಗಾಂಧರ್ವರ ಪ್ರವೇಶ.

ಸಾಂಧರ್ವ + ಗಾಂಧರ್ವ : ಮಹಾಶಿವಭಕ್ತರಾದ ಜಯದ್ರಥರಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ !

ಜಯದ್ರಥ : ಓಹ್.... ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ತಿಥ್ಯವೆ? ಏನು ವಿಷಯ ?
ಜಯದ್ರಥ ತನ್ನ ಪೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಕೆಳಗೆ
ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಜಯದ್ರಥ : ಸಾಂಧರ್ವ, ಗಾಂಧರ್ವರೆ, ಈಗಲೇ ಹೋಗಿರಿ. ಈ ರಾತ್ರಿ ದ್ರೌಪದಿ
ಎಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದಾಳೆಂದು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಅಯ್ಯು ಜನ
ಗಂಡಂದಿರಲ್ಲಿ ಈ ರಾತ್ರಿ ಯಾರೊಂದಿದ್ದಾಳೆ ಅವಳು? ಅಥವಾ
ಅವರಲ್ಲ ಸಂಚುಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದು, ಅವಳು ಒಬ್ಬಳೇ
ಮಲಗಿರಬೇಕು...

ಸಾಂಧರ್ವ + ಗಾಂಧರ್ವ : ಅವಳನ್ನು ಕಾಮ್ಯಕ ವನದ ಪರ್ಣಕುಟೀರದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿ
ಇಡಲಾಗಿದೆ, ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ....

ಜಯದ್ರಥ : ಮಲಗಿರುವಳೆ? ಅಥವಾ ಎಚ್ಚರಾಗಿರುವಳೆ? ಅವಳೊಂದಿಗೆ
ಯಾರಾದರೂ ಇರುವರೋ ಅಥವಾ ಒಬ್ಬಳೇ ಇರುವಳೋ.... ?
ಸಾಂಧರ್ವ ಗಾಂಧರ್ವ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡುತ್ತಾರೆ.

ಸಾಂಧರ್ವ + ಗಾಂಧರ್ವ : ಮಲಗಿದ್ದಾಳೆ ಸ್ವಾಮಿ.

ಜಯದ್ರಥ : ಕತ್ತಲಾಗಿದೆಯೇ ?

ಸಾಂಧರ್ವ + ಗಾಂಧರ್ವ : ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಮಾತ್ರ ಮಿನುಗುತ್ತಿವೆ.

ಜಯದ್ರಥ : ಆ ಬೆಳಕು ಇಲ್ಲವಾಗಿಸಿ ಬಿಡಿ.

ಸಾಂಧರ್ವ + ಗಾಂಧರ್ವ : ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಬೆಳಕು ಅಡಗಿಸಿದವು ಸ್ವಾಮಿ.

ಜಯದ್ರಥ : ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೂ ಮದಮತ್ತ ಹೆಣ್ಣೊಬ್ಬಳು
ಯುದ್ಧಭೂಮಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಆ ಆಯ್ಕೆಯೂ
ವರ್ಣಸಂಕರ ಗಂಡಂದಿರು.... ಜೂಜುಖೋರರು, ಆಯೋಗ್ಯರು....
ಜಾರಜರು.... ವರ್ಣಸಂಕರಗೊಂಡ ಅವರು.... ಓಹ್, ಅವರಲ್ಲಿ
ಯಾರೊಬ್ಬನೂ ಅಲ್ಲಿ ಇರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಬಹುಶಃ ಈ
ಮಹಾಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿ ಅವರು ಎಲ್ಲಾದರೂ ಹೋಗಿ
ಅಡಗಿರಬಹುದು.... ಹೋಗಿ, ಅವಳು ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ದ್ದಾಳೆ

ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ. ಬತ್ತಲೆ ಬರಗಿದ್ದಾಳೆಯೇ ? ಗಾಢ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ದ್ದಾಳೆಯೇ ?
ಒಂದು ಕಪ್ಪೆ ಜಿಗಿದರೂ ಎಚ್ಚರಾಗುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವಳೆ? ನನ್ನಗೆ....
ಒಂದು ಕಪ್ಪೆ ಜಿಗಿತದಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಶಕ್ತಿ ಬೇಕು.... ನನ್ನ ಕೈಗಳ
ಹಿಡಿತ ಅತ್ಯಂತ ಭದ್ರವಾಗಿರಬೇಕು.... ಅಷ್ಟಾದರೆ ಸಾಕು, ನಾನು
ಗೆದ್ದಂತೆಯೇ....

ಸಾಂಧರ್ವ ಗಾಂಧರ್ವರು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ತಕ್ಷಣ
ಹೆದರಿದವರಂತೆ ಮರಳುತ್ತಾರೆ.

ಜಯದ್ರಥ : ಯಾಕೆ ? ಏನಾಯಿತು ? ಯಾರಾದರೂ ನೋಡಿದರೆ ?

ಸಾಂಧರ್ವ + ಗಾಂಧರ್ವ : ತಮ್ಮ ಧರ್ಮಪತ್ನಿ ರಾಜರಾಣಿ ದುಶ್ಯಲಾದೇವಿ ಇತ್ತ
ಕಡೆಗೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ.... ಕುರುರಾಜ ದುರ್ಯೋಧನರ
ನೋಂದರಿ ದುಶ್ಯಲಾ.... ಕ್ರೋಧದಿಂದ ಅವರ ಮೂಗಿನ ಹೊರಳೆ
ಉಬ್ಬಿವೆ....

ಸಾಂಧರ್ವ ಗಾಂಧರ್ವರು ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಜಯದ್ರಥ : ಈ ವಿಕಟ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇವಳು ಯಾಕೆ ಬಂದಿರಬಹುದು ? ನನ್ನನ್ನು
ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿರುವಳೆ? ಕೂಪಮಂಡೂಕದಂತೆ ಮಾಡಿ ಬಿಡುವಳೆ
ನನ್ನ ? ಈ ರಾತ್ರಿ ದುರ್ಯೋಧನನ ಈ ಕೆಲಸ ಮುಗಿದುಬಿಟ್ಟಿರಬೇಕು....
ನನ್ನನ್ನು ನಾಳೆಯ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಮಹಾಸೇನಾಪತಿಯನ್ನಾಗಿ
ನೇಮಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹತ್ತು ಗ್ರಾಮ, ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ಕುದುರೆ -
ಹತ್ತು ಚತುರಂಗ ಸೈನ್ಯಕ್ಕಾಗಿ, ಹತ್ತು ಜಯದ್ರಥನ ರಥದೊಂದಿಗೆ....

ದುಶ್ಯಲೆ : (ಓಡುತ್ತ ಬಂದು) ನಿನಗೆ ನಾಚಿಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆ ?

ಜಯದ್ರಥ : (ನಿರ್ಲಜ್ಜನಾಗಿ) ಅದು ನಿನಗೆ ಅಲಂಕಾರ ಪ್ರಿಯೆ.... ನಾವಂತೂ ನಾಚಿಕೆ
ತೊರೆದೇ ಇರಬೇಕು....

ದುಶ್ಯಲೆ : ಓಹ್, ಅತ್ಯಂತ ಕ್ರೂರ ವ್ಯಕ್ತಿ ನೀ. ಇಂಥ ನೀಚ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಬೇಡ.

ಜಯದ್ರಥ : ಯಾಕೆ ಮಾಡಬಾರದು ?

ದುಶ್ಯಲೆ : ಇದು ಅನ್ಯಾಯ.

ಜಯದ್ರಥ : ಮುಗ್ಧ ಹೆಣ್ಣೆ, ಜೀವಂತವಾಗಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ನ್ಯಾಯ - ಅನ್ಯಾಯ,
ಪಾಪ - ಪುಣ್ಯಗಳಿಂದ ದೂರವಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಾರ. ಈ
ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಜೀವಂತವಾಗಿರುವವನು ಅನ್ಯತಿಕನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ,
ವ್ಯಭಿಚಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಸತ್ತ ಹೋದವನು ಮಾತ್ರ ನೀತಿಪರ
ನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಧಾರ್ಮಿಕನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಸದಾಚಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.
ನಾನು ಕುರುರಾಜನಿಗೆ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ, ವಚನ ನೀಡಿದ್ದೇನೆ.

ದುಶ್ಯಲೆ : ನೀಚ ವಚನ ಇದು.

ಜಯದ್ರಥ : ಓಹೋ... ಈ ಜನ ತಮ್ಮ ಕುಲದ ಹೆಣ್ಣನ್ನೇ ಎಳೆತಂದು ಪುರುಷರೇ ತುಂಬಿದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಕಲ ಕುಟುಂಬದವರ, ಹೊಗಳಿಂಚಿಟ್ಟರ, ಸಭಾಸದರ ಮಧ್ಯೆ ಬತ್ತಲೆಯಾಗಿರಬಹುದು. (ಅಟ್ಟಿಹಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ) ವಚನ ನೀಡಿಕೆ ಹಾಗೂ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಣ್ಣೊಬ್ಬಳನ್ನು ನಗ್ನಗೊಳಿಸುವಿಕೆ.... ಅಂಧತ್ವದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಮತ್ತನಾಗಿರುವ ನಿನ್ನ ಪೂಜ್ಯ ತಂದೆ ಸಮ್ರಾಟ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮುಂದೆ ನನ್ನ ಮಾವ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿದ್ದ. ಬತ್ತಲೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮುಂದೆ ಒಬ್ಬ ಕುರುಡ ನಿಂತಿದ್ದ.... (ನಗುತ್ತಾನೆ.)

ದುಶ್ಯಲ : ಇಂದು ನಿನಗೇನಾಗಿದೆ, ಸ್ವಾಮಿ ?

ಜಯದ್ರಥ : ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲದ ದಿಟ್ಟ ಹೆಣ್ಣೆ.... ನಾನು ಜಯಕಾರ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಸೋತವರ ಮೇಲೆ ಮಣ್ಣು ಧೂಳು ಕೆಸರು ಎರಚುವುದನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ.... ಇಲ್ಲ, ಸೋಲುವುದು ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮಹಾಸೇನಾಪತಿ ಆಗಲೇಬೇಕು. ನಾನು ವೀರನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಪರಾಕ್ರಮಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಶಿವನ ಕಾಲ್ಪರಳ ಉಗುರಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಈ ರಾತ್ರಿ ಪಾಂಚಾಲಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ತರುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣ ದುರ್ಯೋಧನನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಆನಂದವಾಗುತ್ತದೆ, ಗೊತ್ತೇ ನಿನಗೆ ? ನಿನ್ನ ಕುರುಡ ತಂದೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಮೈತುಂಬಿ - ಮನಸ್ಸು ತುಂಬಿ ನಗುತ್ತಾನೆ. ಹಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಬೊಟ್ಟು ಬಾಯಿ ತೆರೆದು, 'ಜಯಾ, ನೀನು ಸರಿಯಾದದ್ದೇ ಮಾಡಿದಿ, ಪಾಂಡುವಿನ ಮಕ್ಕಳ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೇ ಬರೆದಿತ್ತು' ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ 'ಭಾಗ್ಯ ಪ್ರಬಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ' ಎನ್ನುತ್ತ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಅವನಿಗೆ ಸಂತೋಷ.... ನಾನು ಈ ರಾತ್ರಿ ಕಳೆಯುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಕುರುಪತಿಯ ಅಕ್ಷೃಹೀಣ ಸೈನ್ಯದ ಸೇನಾಪತಿಯಾಗುತ್ತೇನೆ....

ದುಶ್ಯಲ : ನಾನು ನಿನ್ನ ಪತ್ನಿ.

ಜಯದ್ರಥ : ಕೇವಲ ಪತ್ನಿಯೇ ? ನಿನ್ನ ಘನತೆ, ಮರ್ಯಾದೆ ನೀನೇ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ ದುಶ್ಯಲಾ. ಧರ್ಮಪತ್ನಿ ಎಂದು ಹೇಳು. ದುರ್ಯೋಧನ ಅಳಿಯ ನನಗೆ.

ದುಶ್ಯಲ : ಅವನೇನೂ ದೇವರಲ್ಲ.

ಜಯದ್ರಥ : ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನೀನು ದೇವರ ? ಇಲ್ಲಿ, ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತವನೇ ಮಹಾಪ್ರಭು, ಈಶ್ವರ, ದೇವರು. ಭಗವಂತ. ಇಲ್ಲಿ ಅಸ್ತ್ರ-ಶಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಬಲ್ಲವನು, ಅಧಿಕಾರವುಳ್ಳವನು,

ಮಹಾರಾಕ್ಷಸನಾಗಿದ್ದವನು, ಪಶುವಾಗಿರುವವನು ಮಾತ್ರ ದೇವರು. ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನೀನು ತಿಳಿದಿರುವಂಥ ಮನುಷ್ಯ ಒಬ್ಬನೂ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಧರ್ಮಪತ್ನಿ ದುಶ್ಯಲಾ, ಕೇಳು, ಕುರುಡನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಾಂಚಾಲಿ ಅವಮಾನಿಸಿದ್ದಳು, ನಾನು ಅದರ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಅವಳ ಶೀಲಹರಣ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ....

ದುಶ್ಯಲ : ಇದು ಸ್ತ್ರೀಕುಲವನ್ನೇ ಅವಮಾನಿಸಿದಂತೆ, ಜಯದ್ರಥ....

ಜಯದ್ರಥ : ಸ್ತ್ರೀಕುಲ.... ಸ್ತ್ರೀ.... ಹೆಣ್ಣು.... ನೀನೂ ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣು. ಆದರೆ ಇಂಥ ಹೆಣ್ಣು ಆ ದ್ರೌಪದಿ ಅಲ್ಲ. ಅವಳು ಒಂದು ಗುರಿ, ಒಂದು ಉದ್ದೇಶ. ಅವಳನ್ನು ಬಲಾತ್ಕರಿಸಿದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ದುರ್ಯೋಧನನ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಪಾಂಡವರು ನಾಚಿಕೆ, ಅವಮಾನ, ತಿರಸ್ಕಾರದ ಕಂದರದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ದುಶ್ಯಲ : ಇದು ನೀತಿಯಲ್ಲ.

ಜಯದ್ರಥ : ನೀತಿಯೇ ? ನೀತಿಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೃಷ್ಣನ ಬಳಿ ಕೇಳು. ಆ ವೈಶ್ಯಪುತ್ರ ವಿದುರನನ್ನು ಕೇಳು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ರೋಗಗ್ರಸ್ತರು, ಒಂದೇ ಕುರಿಯ ಎರಡು ಕಿವಿಗಳಂತಿದ್ದಾರೆ. ವಿದುರ ಬಾಳೆಹಣ್ಣಿನ ಸಿಪ್ಪೆ ಸುಲಿಯುತ್ತಾನೆ, ಹಣ್ಣನ್ನು ತಾನೇ ತಿಂದು ಸಿಪ್ಪೆಯನ್ನು ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತ, 'ಕೃಮಿಸು ಪ್ರಭು, ನಾನು ಭಾವ-ವಿಭೋಧನನಾಗಿದ್ದು' ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಬಹುದಿನಗಳಿಂದ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಮುಹೂರ್ತ ಇಂದು ಕಾಮ್ಯಕ ವನದ ಕುಟೀರದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ ಬಂದಿದೆ, ಯಾವುದೇ ಅಸ್ತ್ರ-ಶಸ್ತ್ರವಿಲ್ಲದೇ ರಕ್ತಪಾತವಿಲ್ಲದೇ ಈ ಯುದ್ಧ ಮುಗಿದು ಬಿಡುವಂಥ ಗಳಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಈ ರಾತ್ರಿ ಈಗಲೇ ಪಾಂಚಾಲಿ ನನ್ನ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿರುತ್ತಾಳೆ. ಪಾಂಡವರು ಕಾಡಿನ ಮೂಲೆ-ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಅರಸುತ್ತ ಅಲೆಯುತ್ತಾರೆ. ಬಲಾತ್ಕಾರಗೊಂಡ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ನಗರವಾಸಿಗಳು ಕಿಂಗಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಅವಳನ್ನು ಬತ್ತಲೆಗೊಳಿಸಿದಾಗ ಮಾಡಲಾಗದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಈಗ ಜನರ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಪಾಂಚಾಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೇ ಹೋಗಲಿ, ಜನ ಅವಳನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಾರೆ, ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ದುಶ್ಯಲ : ಎಷ್ಟು ಭಯಾನಕ ವಿಚಾರವಿದು, ಎಂಥ ಹೇಯ ನಡತೆಯ ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಿರುವಿ ನೀನು....

ಜಯದ್ರಥ : ಸತ್ಯ ಏನೇಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ.... (ತಡೆದು) ನಾನು ಪಾಂಚಾಲಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ತರುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರೆ ಕುರು ರಾಜ ನನಗೆ ತಕ್ಷಣ ಅರ್ಧರಾಜ್ಯ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ನಾನು ಅವಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅವಳು ನಿನ್ನ ಚರಣದಾಸಿಯಾಗುತ್ತಾಳೆ.

- ದುಶ್ಯಲೆ** : ಸ್ವಾಮಿ, ಅವರಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾರೆ.
- ಜಯದ್ರಥ** : ಆಗ ನೀನೂ ಸತೀ ಹೋಗಿ ಬಿಡು. ಸೋತರೆ ನನ್ನ ಶವ ನೀನಿಗೇ ಸಿಗುತ್ತದೆ, ದುಶ್ಯಲಾ.
- ದುಶ್ಯಲೆ** : ಅಯ್ಯೋ ದೇವರೆ.... ನಿನ್ನ ಆತ್ಮವೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸುತ್ತದೆ...
- ಜಯದ್ರಥ** : ದೇವರೆ.... ? ಇದೊಂದು ಮೋಸದ ಶಬ್ದ, ಮಾಯಾ ಪದ. ಇದು ವಿದುರ ಹುಟ್ಟಿಸಿದ ಶಬ್ದ. ಎಂಬಲು ತಿನ್ನುತ್ತ ತಿನ್ನುತ್ತ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿ ಅವನು ಇಂಥ ಶಬ್ದಗಳನ್ನೂ ತಿನ್ನತೊಡಗಿದ್ದಾನೆ.
- ದುಶ್ಯಲೆ** : ನಾನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೂಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ....
- ಜಯದ್ರಥ** : (ಅವಳ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚುತ್ತ) ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲದ ಹೆಣ್ಣೆ, ನೀನು ಸತೀ ಹೋಗುವ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಿಯಾ ? ಪತಿಯ ಸೋಲಿನ ಹಾದಿ ಪ್ರಶಸ್ತಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವಿಯಾ, ಯಾವುದೇ ರಕ್ತಪಾತವಿಲ್ಲದೆ ಈ ಯುದ್ಧ ಮುಗಿದು ಹೋಗಲಿ ಎಂದು ನೀನು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲವೆ ?
ದುಶ್ಯಲೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತಾಳೆ.
ವಿದುರ ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲವೆ ? ಕೃಷ್ಣ, ಭೀಷ್ಮ, ದ್ರೋಣರು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲವೆ ?
ದುಶ್ಯಲೆ ಅದೇ ರೀತಿ ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತಾಳೆ.
ಬಲಾತ್ಕಾರ ಒಂದು ಅಸ್ತ್ರ. ಅದು ಎಲ್ಲ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಭಿದ್ರ-ವಿಚ್ಛಿದ್ರಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ನೀನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿ ಹೋಗು ದುಶ್ಯಲಾ. ಅಳುತ್ತಿರುವ ಹೆಂಗಸರ ಗುಪ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಯಾರಿಗೂ ಸಿಗದಂತೆ ದಾಟಿಬಿಡು. ಆದರೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ! ಈ ಕುರಿತು ದುರ್ಯೋಧನನನ್ನು ಏನೂ ಕೇಳಬೇಡ, ಅವನು ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಂದೇ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ.
- ದುಶ್ಯಲೆ** : ಇದೇ ರೀತಿ ನಾನೂ ಬಲಾತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದರೆ ?
- ಜಯದ್ರಥ** : ಇಲ್ಲ, ಹಾಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನೀನು ದುರ್ಯೋಧನನ ತಂಗಿ. ತಾಯಿ ಗಾಂಧಾರಿಯ ಏಕಮಾತ್ರ ಪುತ್ರಿ ನೀನು. ಕೌರವನ ಭಾವೀ ಸೇನಾಪತಿಯ ಪತ್ನಿ. ಉಪಾಯದಿಂದ ನಡೆದುಕೋ. ಶಾಲ್ಯವನದಿಂದ ಪಾಂಡವರು ಮರಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪಾಂಚಾಲಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಕದ್ದು ತರಲಾಗುವುದು. ನೀನು ಬೇಗ ಹೋಗು, ದುಶ್ಯಲಾ. ಪಾಂಡವರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಣ್ಣುಪಾಲಾದಂತೆಯೇ. ನಾನು ಬಹಳ ಪ್ರಯಾಸಪಟ್ಟು ನನ್ನ ಬಹುರೂಪಿ ಸೇವಕರನ್ನು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದೇನೆ.... ಈಗ ಹೊರಡು....

ಸಾಂಧರ್ವ, ಗಾಂಧರ್ವರೆ, ಕೇಳಿ, ನನ್ನ ಆದೇಶ ಕೇಳಿ.... ಪಾಂಚಾಲಿ ಕಡು ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಖಂಡಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಹಾಸಿಗೆ ಸಮೇತ ಅವಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ತನ್ನಿ. ನನ್ನ ರಥ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ.... ಕಂಟಿಯ ಮರೆಯಲ್ಲಿ.... ಕಾಯುತ್ತಿದೆ. (ಓಡುತ್ತಾನೆ) ನಡೆಯಿರಿ, ಹೋಗೋಣ. ಗುರಿ ದೂರವಿಲ್ಲ. ಅಪಹರಣ.... ಪಾಂಚಾಲಿಯ ಬಲಾತ್ಕಾರ....

ಪುಸ್ತಾನ.

ದುಶ್ಯಲೆ ರಂಗದ ಮೇಲೆ ಸುತ್ತಲೂ ಓಡುತ್ತಾಳೆ. ಪಾಂಚಾಲಿ ಬಲಾತ್ಕರಿಸಲ್ಪಡುವುದನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಹಾಗೆ ವ್ಯಥೆಯನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ಸೈನಿಕರ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಸೈನಿಕರು ರಂಗದ ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ೩-೪ ಜನರು ದುಶ್ಯಲೆಯನ್ನು ಸುತ್ತಿವರಿಯುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದುಷ್ಟತ್ವದ ನಂತರ ಅವರು ವಾದ್ಯ ಬಾರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಓಡಿ ಹೋಗಲೆತ್ತಿಸಿದ ದುಶ್ಯಲೆಯನ್ನು ಒಬ್ಬ ಸೈನಿಕ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅವಳನ್ನು ಎಲೆಯುತ್ತ ರಂಗದ ಮಧ್ಯೆ ತರುತ್ತಾನೆ.

- ದುಶ್ಯಲೆ** : ಸೈನಿಕರೆ, ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿ ನನ್ನನ್ನು. ನಾನು ಕುರುರಾಜ ದುರ್ಯೋಧನನ ತಂಗಿ.
- ಸೈನಿಕ - ೧** : ನೀವು ಹೇಳಬೇಕಾದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತೀಯಾ ?
- ಸೈನಿಕ - ೨** : ನೀನು ಕುರುರಾಜನ ತಂಗಿಯೆ ? ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ನಿನ್ನ ಅಂಗರಕ್ಷಕರು ? ನಿನ್ನ ರಥ ಎಲ್ಲಿದೆ ?
- ಸೈನಿಕರು** : ಎಲ್ಲಿಯೂ ರಥವಿಲ್ಲ, ಕುದುರೆಗಳಿಲ್ಲ.
- ದುಶ್ಯಲೆ** : ರಥ, ಅಂಗರಕ್ಷಕರು ಇದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಸುರಕ್ಷಿತಳೆ ನಾನು ? ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಸೈನಿಕರೆ, ಹೆಚ್ಚು ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟರೆ ನಿಮ್ಮ ಅಕಾಲ ಮೃತ್ಯುವನ್ನು ಆಮಂತ್ರಿಸುತ್ತೀರಿ. ನಾನು ಗಾಂಧಾರಿಯ ಮಗಳು, ದುರ್ಯೋಧನನ ತಂಗಿ, ವೀರಶಿರೋಮಣಿ ಜಯದ್ರಥನ ಧರ್ಮಪತ್ನಿ, ಕುರುರಾಜ್ಯದ ರಾಜಕುಮಾರಿ ದುಶ್ಯಲಾ.
- ಸೈನಿಕ - ೧** : (ನಗುತ್ತಾನೆ) ವೀರಶಿರೋಮಣಿ ಜಯದ್ರಥನೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಶಾಲ್ಯವನದಿಂದ ಮರಳಿ ಬರುವ ಪಾಂಡವರನ್ನು ಈ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದಾನೆ. ನೀನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಪಾಂಚಾಲಿಯ ದೂತೆ ಇದ್ದಿರಬೇಕು....

- ದುಶ್ಶಲೆ : ಸತ್ಯ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಜಯದ್ರಥನ ಧರ್ಮಪತ್ನಿ.
- ಸೈನಿಕರು : ಪತ್ನಿ ? ಧರ್ಮಪತ್ನಿ ?
- ಸೈನಿಕ - ೨ : ರಾಜಮಾರ್ಗದ ಮೇಲೆ ನಾವು ಬಂಧಿಸಿದ ನಾಲ್ವೂ ಜನ ಹೆಂಗಸರು ತಾವು ಧರ್ಮಪತ್ನಿಯರೇ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.
- ಸೈನಿಕ - ೧ : ಇವಳು ಅಯ್ಯನೆಯವಳು! (ಸೈನಿಕ - ೨ ನಿಗೆ) ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಮಹಾರಾಜರು ಮುದ್ರೆಯೊತ್ತಿದ ಕುರುರಾಜ ದುರ್ಯೋಧನನ ರಾಜಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಓದು....
- ಸೈನಿಕರು : ಆಜ್ಞೆ.... ರಾಜಾಜ್ಞೆ....
- ಸೈನಿಕ - ೨ : (ರಾಜಾಜ್ಞೆ ಓದುತ್ತಾನೆ) ಕುರುರಾಜನು ಅಯ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆ, ಅಯ್ಯನೆಯ ವಸೆ, ಅಯ್ಯನೆಯ ಹೆಣ್ಣು, ಅಯ್ಯನೆಯ ಮಗುವನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಯ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕುರು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅಪಶಕುನವಾಗಿದೆ.
- ಸೈನಿಕ - ೧ : ನೀನು ಅಯ್ಯನೆಯ ಹೆಣ್ಣು. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಅಪಶಕುನ. ನೀನು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಿ.
- ಸೈನಿಕರು : ಹೆಣ್ಣು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆಯೆ ?
- ಸೈನಿಕ - ೨ : ಓಹ್, ಸುಳ್ಳು ! ಸುಂದರಿಯೆ ? ಅಪಶಕುನವೆ ? ಅಯ್ಯನೆಯವಳೆ ? ಅಯ್ಯನೆಯ ದುಶ್ಶಲೆಯೆ ? ಅಯ್ಯನೆಯ ರಾಜಕುಮಾರಿಯೆ ? ಪಾಂಡವರ ನೀಚತನಕ್ಕೆ ಮಿತಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ವರೆಗೆ ಅಯ್ಯು ಜನ ದೂತೆಯರು.... ಸುಂದರಿಯರು.....

ಅಟ್ಟಹಾಸ ಗೈಯುತ್ತ ಸುತ್ತವರಿಯುವ ಸೈನಿಕ ಮಧ್ಯೆ ದುಶ್ಶಲೆ ಶಿಕ್ಷೆಯೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಸೈನಿಕರು ಅವಳ ಮೇಲೆ ಎರಗುತ್ತಾರೆ. ಸೈನಿಕರ ವೃತ್ತದಿಂದ ಶೀಠ, ಸೂರ್ಯರ, ಕುಪ್ಪುಸ ಹೊರಬದಿಗೆ ಒಂದು ಬೀಳುತ್ತವೆ.

ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಗಂಟೆ ಬಾರಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಹರಿಗಳು ದೂರದಿಂದ ಕೂಗುವ ಸ್ವರ :
'ಎಲ್ಲವೂ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿವೆ.'

ದೂರದಲ್ಲಿ ಶವವಾಹಕರ ಗುಂಪುಗಳು ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಅವರು ಮಹಾಕಾಕನನ್ನು ಆಮಂತ್ರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಹಾಕಾಕ ತನ್ನ ಬುಧು-ಬಳಗದೊಂದಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ.

- ಹಾಡು : ಬಾ ಬಾ ಬಾ ಮಹಾಕಾಕ.... ಬಾ ಬಾ ಬಾ....
- ಮಹಾಕಾಕ : ಕಾವ್ ಕಾವ್ ಕಾವ್ ಕಾವ್ ಕಾವ್ ಕಾವ್....
ಹಸಿ ಮೂಸವ ತಿನ್ನು,

ಸುಮ್ಮನೆ ಇರದಿರು ಇನ್ನು
ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮದಿರೆ ವೈರಿಗಳಾದರೆ
ದುಷ್ಟ ಪ್ರಪಂಚವು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೊರೆ
ಉಳಿದಿದೆ ಏನು ಜಗದಲಿ ಇನ್ನು
ಹಸಿ ಮೂಸವ ತಿನ್ನು
ಸುಮ್ಮನೆ ಇರದಿರು ಇನ್ನು
ಕಾವ್ ಕಾವ್ ಕಾವ್ ಕಾವ್ ಕಾವ್ ಕಾವ್....
ಮಹಾಕಾಕನ ಬಳಗದ ಕಾಗೆಗಳು ಶವಗಳ ಮೇಲೆ
ಮುಗಿಬೀಳುತ್ತವೆ.

